

Ikt. sz.: KOB/24-2/2016.

KOB-8/2016. sz. ülés
(KOB-49/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2016.május 3-án, kedden 13 óra 04 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Beszámoló a szakképzés helyzetéről</i>	5
<i>Cseresnyés Péter tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	10
<i>Cseresnyés Péter válasza</i>	20
<i>Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján)</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	25
<i>A közoktatás átalakításának szabályozási elveiről szóló H/9970. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	25
<i>Dr. Hiller István hozzászólása</i>	25
<i>Vélemények, hozzászólások</i>	26
<i>Dr. Hiller István reflexiói</i>	32
<i>Határozathozatal</i>	33
<i>Az ABS Fitness Park bemutatása</i>	33
<i>Kiss László tájékoztatója</i>	33
<i>Kérdések, vélemények</i>	38
<i>Tálos Gergő válasza</i>	39
<i>Kiss László válasza</i>	39
<i>Egyebek</i>	40
<i>Az ülés berekesztése</i>	40

Napirendi javaslat

1. Beszámoló a szakképzés helyzetéről
Előadó: Cseresnyés Péter, az NGM munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkára
2. Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377. számú törvényjavaslat
(Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
3. A közoktatás átalakításának szabályozási elveiről szóló H/9970. számú határozati javaslat
(Tóbiás József, dr. Bárándy Gergely, Burány Sándor, Demeter Márta, Gőgös Zoltán, Gúr Nándor, Harangozó Gábor István, dr. Harangozó Tamás, Heringes Anita, dr. Hiller István, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, dr. Józsa István, Kiss László, Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, dr. Legény Zsolt, Lukács Zoltán, Mesterházy Attila, dr. Molnár Zsolt, Szabó Sándor, dr. Szakács László, Teleki László, dr. Tóth Bertalan, Tóth Csaba, Tukacs István, dr. Varga László, Velez Árpád, Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. ABS Fitness Park bemutatása
Előadók: Tálos Gergő, az ABS Fitness Part tervezője
Kiss László, az ABS Fitness Park tervezője
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dúró Dóra (Jobbik), a bizottság elnöke

Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke

Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke

Demeter Zoltán (Fidesz)

Dunai Mónika (Fidesz)

Simon Róbert Balázs (Fidesz)

Törő Gábor (Fidesz)

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)

Dr. Hiller István (MSZP)

Farkas Gergely (Jobbik)

Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Pószán László (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)

Kucsák László (Fidesz) Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Dunai Mónikának (Fidesz)

Halász János (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Papháziné dr. Herceg Ildikó tanácsadó (Bizottsági Főosztály)

Gyevánné Zweig Zsuzsanna, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Cseresnyés Péter munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkár
(Nemzetgazdasági Minisztérium)

Tálos Gergő, az ABS Fitness Park tervezője

Kiss László, az ABS Fitness Park tervezője

Megjelentek

Dr. Odrobina László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági
Minisztérium)

Katona Miklós főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának mai ülésén. Az ülést megnyitom.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Az előzetes napirendi javaslatot a képviselők írásban megkapták. Ehhez írásban senki nem terjesztett elő módosítást. Kérdezem, hogy szóban kíván-e valaki módosítást előterjeszteni a napirendhez. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelzést. Szavazunk.

Ki az, aki támogatja a napirendi javaslatot az előzetesen kiküldött formában? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Volt-e nem szavazat? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

Beszámoló a szakképzés helyzetéről

Első napirendi pontunk: beszámoló a szakképzés helyzetéről, melynek előadója Cseresnyés Péter államtitkár úr, az NGM munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkára. Köszöntöm Odrobina László helyettes államtitkár urat és Katona Miklós főosztályvezető urat is. Az előzetesen megbeszélte forgatókönyv szerint most megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

Cseresnyés Péter tájékoztatója

CSERESNYÉS PÉTER munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkár (Nemzeti Gazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Nagyon örülök annak, hogy a szakképzéssel kapcsolatos törődés okán tájékoztatást tudok adni a jelenlegi folyamatról, hogy hogyan alakul át a szakképzés napjainkban és mi lesz a vége, vagy mit szeretnénk elérni e tekintetben.

Azt mindannyian tudják, hogy az elmúlt években óriási gond volt a munkaerőpiac megfelelő szakemberekkel való ellátása, mind a számok tekintetében, a megfelelő, rendelkezésre álló szakképzett munkaerő tekintetében, mind pedig a szakképzettség, főként az iskolából kikerülő szakemberek szakmai tudása tekintetében. Ezért már évek óta nagyon komoly cél volt az, hogy a szakképzést valamilyen formában át kell alakítani, azért, hogy megfelelő képzettséggel rendelkező és megfelelő motiváltsággal rendelkező szakemberek, fiatal szakemberek kerüljenek ki a szakképző iskolákból, intézményekből.

Három-négy területről szeretnék beszélni. Az egyik legfontosabb része a beszámolómnak az lenne, hogy hogyan áll most a folyamat, mit is csinálunk, mit szeretnénk elérni. Másrészt szeretnék arról néhány szót ejteni, hogy a szakképző intézmények átalakítása milyen stádiumban van, és 2016 szeptemberétől mi várható. Néhány szót szeretnék mondani a felnőttképzésről. És arról is szeretnék beszélni, hogy milyen jogszabályi módosításokat tervezünk, természetesen megfelelő érdekképviseletekkel egyeztetve, annak érdekében, hogy a lehető legszélesebb egyetértéssel folytatódjék a szakképzés.

Szeretném mindenképpen hangsúlyozni azt, hogy egy hosszú folyamat eredményeképpen a „Szakképzés a gazdaság szolgálatában” című koncepció alapján történik az a folyamat, amelyet most a szakképzés átalakítása alatt értünk. Ezt a koncepciót a kormány elfogadta, áttekintette, és valószínűleg sokak számára ismert is. Azok az okok motiválták ennek a koncepciónak a megalkotását, amiket a

bevezetőmben már mondtam: megfelelő számú és jól képzett szakember képzése történjen meg, és lehetőleg olyan szakmákban és olyan szakterületeken, amelyeket tudnak használni azok a fiatalok, vagy éppen a későbbiekben a felnőttképzésben részt vevők, akik a szakképesítést megszerezték. Tehát néhány olyan elemet szeretnék kiemelni, amelyik szerintem és szerintünk nagyon-nagyon fontos abban a folyamatban, amelyik a szakképzés átalakítását jellemzi és jelzi.

Nagyon fontos intézkedésnek tartjuk a szakképzés átalakítása során azt, hogy a nappali képzésben való részvételi korhatárt felemeltük 21-ről 25 évre. Egy olyan igény merült fel ugyanis, hogy azok a fiatalok, akik még nem tudták eldönteni 17-18 éves korukban, hogy milyen irányban akarnak továbbtanulni, milyen szakmát akarnak tanulni, vagy ne adj isten felsőoktatási intézménybe jelentkeztek, de meggondolták magukat, vagy azért, mert szakképesítést akartak szerezni, és nem felsőfokú intézményben akarták megszerezni diploma átvételével ezt a szakképesítést, hanem szakmát akartak tanulni, nehogy abba a helyzetbe kerüljenek, hogy abban a korban tudják meghozni ezt a döntést, amikor már csak fizetős iskolába tudnak menni. Tehát ezért történt a 21 évről 25 évre való korhatárfelemelés.

A másik nagyon fontos változás a szakképzés területén az, hogy miután a munkaerőpiac komoly tudást igényel, és lehet, hogy bizonyos szaktudás elavult, vagy éppen bizonyos szakmákra bizonyos földrajzi egységeken nincs szükség, ezért lehetőség szerint tudja magát továbbképezni akár felnőttkorban is valaki, vagy éppen másik szakmát tudjon szerezni.

Ezért fontosnak tartottuk és tartjuk azt, hogy a második szakképesítés megszerzése is ingyenes legyen. Természetesen, hogy azért ne szabadon gondolja mindenki azt, hogy az iskolapadban nagyon-nagyon sok időt eltöltve esetleg lébecoljon, már elnézést a kifejezésért, a felnőttoktatás keretén belül próbáltuk ezt meghatározni. Tehát a második szakma megszerzése a felnőttoktatás területén történjen.

És hogy az előbbi, esetleg súlyosnak tűnő mondatomat enyhítsem, természetesen azért, mert hogyha valaki megszerezte az első szakmát, 18-19-20 éves korában dolgozott már valamit, egy tapasztalattal rendelkező embert nem szabad kivenni a munkaerőpiacról. Tehát biztosítani kellett annak a lehetőségét is, mind a munkaadók tekintetében, mind a munkavállalónak lehetőségként, hogy ne kelljen beülni az iskolapadba és nappali tagozatos hallgatóként kelljen megszerezni a második szakmát, tehát a felnőttképzés keretén belül is meg tudják ezt tenni. A folyamatba beilleszkedik természetesen az is egy nagyon fontos állomásként, hogy a szakképzés a közoktatástól különváljék. 2015. július 1-jével a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól az NGM vette át a szakképző intézmények fenntartását. Ez azt jelenti, hogy 44 szakképző centrumba szerveződtek a szakképzéssel foglalkozó cégek. Most 365 intézmény tartozik az NGM fenntartása alá tartozó szakképző intézményekbe, körülbelül 200 ezer diák jár ezekbe az intézményekbe, ezekbe az iskolákba, és több mint 20 ezer pedagógus dolgozik NGM-fenntartású intézményekben.

Nagyon fontosnak tartom megjegyezni azt, hogy remélhetőleg a bizottság tagjai is az elmúlt időszakban azt tapasztalták, hogy a szakképző intézményekben nem jelentkeztek olyan problémák, amelyek jelentős hírértékként megjelentek volna akár a médiumokban is. Ez talán annak is köszönhető, hogy a fenntartás nem olyan decentralizált módon valósult meg, miután az NGM vette át a fenntartását, ahogy az máshol tapasztalható volt, hanem tulajdonképpen majdnem hogy önálló gazdálkodási egységként működnek a centrumok, tehát bizonyos döntési jogosultságokat - legyen az pénzügyi vagy éppen a munkajoggal kapcsolatos döntési kompetencia -

megpróbáltuk minél alacsonyabb szintre vinni, az ott dolgozó vezetők szakmai és vezetői felelősségét is hangsúlyozva ezzel.

Ebben a folyamatban vagyunk bent, és tulajdonképpen az új rendszer, az új szakképzési rendszer 2016 szeptemberétől teljeseedik ki azzal, hogy az iskolákat egy másfajta módon próbáljuk szakmai szempontból működtetni, és nem tudom, hogy szerencsés vagy nem szerencsés, de ezt próbáltuk a nevükben is jelezni. A mostani szakközépiskolák szakgimnáziumokká fognak átalakulni, de jellegében a képzés hasonlóképpen és hasonló szinten fog működni - remélhetőleg szintjét, minőségét természetesen emelve -, mint a mostani szakközépiskolákban, a szakiskolák pedig szakközépiskolaként fognak a nevükben a továbbiakban működni, de ezekben az intézményekben elsősorban a szakmai oktatás, a szakiskolai képzés, a szakmunkások képzése fog megtörténni.

A változás annyiban lesz érzékelhető, hogy a szakgimnáziumban egy szakmát fognak kapni biztosan a diákok egy szakérettségi keretén belül, és egyéves továbbképzési lehetőséggel biztosítjuk azt, hogy technikusi minősítést is tudnak szerezni, tehát egy magasabb szinten tudják a szakmát elsajátítani, és erről technikusi végzettségi bizonyítványt fognak kapni. Természetesen miután érettségit tudnak tenni a szakgimnáziumokban, a továbbtanulás lehetősége a felsőoktatási intézményben úgy, ahogy a mostani szakközépiskolákban megvolt, itt is meglesz.

A szakiskolák szakközépiskolává történő átalakításában e téren egy kis változás fog történni, ugyanis a szakiskolákban, ha valaki elvégezte a három évet, szerzett egy szakmát, ha tovább akart tanulni, és mondjuk, az érettségit kellett neki letennie, jelen pillanatban el kellett kezdeni egy középiskolát, és négy év alatt tudta megszerezni az érettségit. Most az új rendszer szerint a három évet tulajdonképpen két évnek elismeri az iskola, és két év továbbképzéssel meg tudja szerezni az érettségit, és innen kezdve a felsőoktatásba is nyitott az útja. Ez egyébként egy régebbi időszakban működő rendszer volt. Tehát nem zsákutca a szakiskolai rendszer a továbbiakban, aki felsőoktatási intézményben akar továbbtanulni, meg tudja tenni az új elnevezés szerinti szakközépiskolából is.

Amit nagyon fontosnak tartok, hogy egy felzárkóztató program is indul a hátrányos helyzetű fiatalok számára, akik nem tudják megszerezni időben az általános iskolai 7-8. osztályos bizonyítványt. Egy szakképzési Híd-program fog indulni, a szakképzési Híd-program végén egy részsakképesítést tudnak szerezni ezek a fiatalok azzal, hogy egyben a 8 osztályt is, tehát az általános iskolai végzettséget is meg fogják kapni, valamint a lemorzsolódás megakadályozására egy európai uniós pénzt is felhasználó programot indítottunk el, hogy a végzettség nélküli iskolaelhagyók száma jelentős mértékben csökkenjen. 10 százalék alá szeretnénk csökkenteni a Híd-programmal és ezzel a másik programmal a végzettség nélküli iskolaelhagyók számát.

Ez az iskolai képzés tekintetében a nagy változás, ha nagy változásnak lehet nevezni, de van mindenképpen változás ezen a területen, ahogy próbáltam jellemezni.

Ami nagyon fontos változás magában a szakképzésben, hogy a duális képzés mint fogalom és mint gyakorlat is bevezetésre került. Ennek a célja az, hogy azok a fiatalok, akik szakmát akarnak szerezni, a szakmai ismereteket lehetőleg a gyakorlati képzés területén, munkahelyi körülmények között tudják megszerezni minél nagyobb számban. Ez azt jelenti, hogy nem iskolai tanműhelyekben tanulják meg a szakmát, hanem munkahelyi körülmények között, ahol idősebb szakemberek vannak mellettük mentorként vagy éppen szakoktatóként.

Nagyon fontos volt és elvárása volt tulajdonképpen a foglalkoztatóknak az, hogy lehetőség szerint minél gyakorlottabb munkaerő kerüljön ki az iskolapadból. Ezt

az elvárást próbáljuk minél jobban kielégíteni ezzel a gyakorlati képzéssel. Jelen pillanatban még a gyakorlati képzés 100 százalékban nem valósulhat meg duális képzés keretén belül. Ennek több oka van. Van olyan hely, amit nehéz is lenne megoldani, de egyre nagyobb mértékű a duális képzésbe belépő cégek száma, amelyek biztosítják a saját cégeiken belül a tanműhelyben való gyakorlati képzés lehetőségét vagy éppen a munkahelyi körülmények között történő, valós gazdasági munkakörnyezetben történő szakképzés, duális képzés gyakorlatiképzés-részét.

Ugyanezt, tehát hogy a duális képzésben tudjanak részt venni a felnőttképzésben részt vevők is, megvalósítottuk, tehát a duális képzés a felnőttképzés keretein belül is lehetőségként megvan.

Nagyon fontos megemlíteni azt, hogy a duális képzésben, pontosabban annak a részleteiben, a technikai részleteiben a kamara részt vesz, ugyanis a kamara keresi meg azokat a cégeket és köti meg azokat a szerződéseket, amelyek a gyakorlati képzőhelyekre vonatkoznak, tehát a kamarai garancia megvan e tekintetben, a kamara megfelelő monitoringozással választja ki azokat a cégeket, amelyek alkalmasak arra, hogy gyakorlati képzőhelyek legyenek. Azért, hogy az iskolákon belül is megfelelő legyen a gyakorlati képzés ellenőrzése és ennek szervezése, visszaállítottuk a gyakorlati oktatásvezetői munkakört, ami jó pár évvel ezelőtt létezett - egy bizonyos idő óta nem létezett -, éppen azért, hogy a gyakorlati képzések ellenőrzése, monitorozása megfelelő legyen.

Hogy ösztönözzük a szakképzésbe jelentkezőket, és ösztönözzük annak a lehetőségét, hogy a hiányszakmákba többen menjenek el dolgozni, bevezettünk egy ösztöndíjrendszert, jó pár éve működik ez már, de ennek a kiteljesítése az elmúlt időszakban történt meg. 2010-ben bevezetésre került az ösztöndíjrendszer tíz olyan szakma tekintetében, amelyik hiányszakmaként volt nyilvántartva. Ezt erre a tanévre, a 2015-2016-os tanévre 12-re emeltük, és a jövő évtől 20 szakmára fog emelkedni. Természetesen ez a megyei fejlesztési és képzési bizottságok közreműködésével fog megtörténni. Tehát ösztönözzük a diákokat arra, hogy lehetőség szerint azokba a hiányszakmákba nagyobb számban jelentkezzenek, ahol egyébként nagyobb a munkaerőigény is a munkaerőpiacon.

A duális képzés kapcsán szeretném még azt hangsúlyozni, hogy természetesen nemcsak a diákokat ösztönözzük annak érdekében, hogy megfelelő szakmában, vagy esetleg a hiányszakmákban szerezzenek szakmai végzettséget és tudást, hanem éppen azért, mert a duális képzést nagyon fontosnak tartjuk, tehát azt a képzést, hogy a diákok lehetőség szerint minél nagyobb számban, munkahelyi körülmények között gyakorolják a szakmájukat, szerezzék meg a gyakorlati képzettségüket, támogatjuk azokat a cégeket is, amelyek a duális képzésben mint gyakorlati képzőhely részt vesznek.

Egy kicsit másképp működik ez a rendszer, mint régebben, mert régebben igényelni lehetett a támogatást, mostantól pedig adókedvezményként, tehát kedvezményként kapják meg azt a támogatást, amit a gyakorlati képzés támogatására szánunk. Ez azt jelenti például, hogy egy tanműhely kialakítása, az eszközbeszerzés is a támogatott körben van. Természetesen egy-egy diák után is igényelni lehet ezt a támogatást, kvázi nem kell befizetni a szakképzési hozzájárulást, hanem eleve le lehet vonni ebből. És így tulajdonképpen könnyen kalkulálható, könnyen számolhat vele az a gyakorlati képzést végző cég, amelyik a duális képzésben részt vesz. Egy számot szeretnék mondani, természetesen szakmánként változik, de akár 1 millió forint is lehet egy évben az a támogatás, amit egy diák után megkaphat kedvezményként a képzőhely. Ez a teteje az összegeknek, de szeretném mondani, hogy akár ilyen mértékű támogatást vagy kedvezményt is kaphat egy-egy gyakorlati képzőhely.

Természetesen éppen azért, mert a munkaerőpiac változik, a képzési jegyzéket is át kellett alakítani. Ebbe bevontuk a kamarát és azokat az érdekvédelmi, gazdasági érdekképviseleti szerveket, amelyek ezeket az igényeket össze tudták gyűjteni, és mint szakmai szervezetek, megfelelő javaslatokkal tudtak fellépni, vagy éppen a gazdasági élet szereplőitől a javaslatokat össze tudták gyűjteni. Ilyen szakmák kerültek például be, hogy csak két példát mondjak: üzleti szolgáltatási munkatárs, vagy éppen a kis- és középvállalkozások ügyvezetője szakmát is meg lehet szerezni, mert erre a mai világban a szakmai szervezetek szerint, és a másodikra a saját tapasztalatom szerint is, nagyon nagy szükség van. De ez nem azért történt, mert ez az én tapasztalatom, hanem azért, mert a piac ezt kívánja.

És ahogy jeleztem, szeretnék néhány olyan pontot kiemelni, ahol változtatásokat szeretnénk, nem nagyokat, de változtatásokat szeretnénk annak érdekében, hogy gördülékenyebb, átláthatóbb és jobb legyen a szakképzés. Egy ilyen változtatást szeretnénk a szakmai érettségi vizsgák tekintetében, hogy középszinten is le lehessen tenni a szakmai érettségi vizsgát. Ezt a kerekasztal elfogadta, sőt, javasolta, és közösen elfogadtuk. Tehát az ágazati szakmai érettségi vizsgát középszinten is le lehet majd tenni.

Aztán a szakképzési centrumok működését néhány apróbb szabályozás fogja érinteni, amelyik pontosabban, részletesebben fogja jogszabályban meghatározni a centrumok működését, az ottani vezetőknek a jogosultságait és jogosítványait.

Aztán egy nagyon fontos javaslatot fogadtunk el, és fogjuk majd javasolni, hogy módosítsunk a jogszabályon, és itt tanulói, szülői kérés is megfogalmazódott, ezért fogadtuk el, hogy a komplex szakmai vizsgára való felkészülés időtartamát bárki, aki egyébként a duális képzésen belül a gyakorlati képzőhelyen, tehát egy cégnél tölti a gyakorlati képzését, bizonyos időtartamot tölthessen el egy iskolai tanműhelyben is, hogy a komplex tudást, ami szükséges a vizsga letételéhez, meg tudja szerezni, nehogy véletlenül azért, mert a szakmai képzőhelyen csak egy bizonyos részét tanítják meg a komplex szakmai ismereteknek, ezért hátrányt szenvedjen a vizsgáknál. Tehát lehetőséget biztosítunk arra a terveink szerint, hogy a felkészülés során az iskolai tanműhelyeket is igénybe vegyék a teljes szakmai tudás megszerzése érdekében.

Egy nagyon fontos jogszabály-módosítást még tervezünk. Hogyha valaki a felnőttoktatás keretén belül próbál szakmát szerezni, egy intenzív képzés keretén belül, miután neki már az alapok megvannak, egy szakmát már szerzett, egy intenzív képzés keretén belül meg lehessen szerezni az új szakmát egyéves képzés keretén belül. Tehát ne két év alatt, hanem egy év alatt tudja ő ezt megszerezni.

És amit még esetleg nagyon fontosnak tartanék, mert több ilyen van, de nem szeretném mindegyiket felsorolni. Ha esetleg kérdésként elhangzik, akkor viszont reagálni szeretnék rá. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy az SNI-s és HHH-s tanulók esélyegyenlőségének biztosítása érdekében, ha ebbe a körbe tartozik valaki, akkor például a második szakma megszerzése az ő esetükben, kimondottan csak az ő esetükben, nappali képzés keretén belül is meg tudják tenni ezt, tehát nem kell felnőttképzésben végezni az iskolát.

Én ennyit szerettem volna összefoglalásképpen mondani. Remélem, hogy egy olyan képet tudtam alkotni, amelyik bemutatta azt, hogy mik történtek eddig, milyen folyamatokban vagyunk és mit tervezünk a következő időszakban, annak érdekében, hogy a szakképzésben a továbbiakban is gördülékenyen menjen a képzés, és hogy minél jobb tudással, minél nagyobb tudással, szakmai gyakorlattal rendelkező diákok kerüljenek ki az iskolapadból; vagy éppen a felnőttoktatás területén pedig olyan emberek tudjanak képzettséget szerezni, akik úgy érzik, hogy nekik a képzésre, a

továbbképzésre vagy éppen egy második szakmára szükségük van. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úr bevezetőjét. Most a képviselőknek van lehetősége a kérdéseiket feltenni, a hozzászólásaikat elmondani. Van-e képviselői hozzászólási szándék? *(Jelzésre.)* Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Néhány kérdésem lenne. Egyrészt a természettudományos tárgyakra kérdeznék rá, a költségekre, tehát a költségvetés mostani számaira, meg részben érdekelne a tavalyi átcsoportosítási keretösszeg, illetve az alapítványi iskolákra kérdeznék még rá.

Ami a természettudományos tárgyakat illeti, nyilván mindannyian tudjuk, hogy miről van szó. Láthattuk a hírekben, bár ahogy az államtitkár úr ezt mondta a parlamentben, döntés még nem született, de az a terv, hogy átstrukturálják az óramenetet. Én azt értem, hogy nyilvánvalóan már a tavalyi törvénymódosításba is azért került be ez a 60 százalékos limit a nemzeti alaptantervben megfogalmazott ismeretanyag átadására, hogy a szakmai tárgyakat megnöveljék, hogy OKJ-s képzéssel jöhessen ki a gyerek. Teljesen rendben van.

Nekem azzal kapcsolatban van egy kicsit fenntartásom, hogy a természettudományos tárgyakat nagyon szelektíven drimbolja meg ez a javaslat. Tehát engem az érdekelne igazából, hogy van-e más alternatíva, amin még gondolkoznak? Mert azért azt értem, ami megjelent a hírekben, hogy ez hogy néz ki. Min gondolkodnak még? Tehát mi az, ami esetleg még szóba jöhet amellelt, hogy voltaképpen itt szelektálnak az egyes tárgyak között?

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy persze, az önmagában igaz, amit az államtitkár úr is mond, hogy nyilván nem jelent zsákutcát most sem a szakképzés a felsőoktatás felé. Tehát ez egyértelműen nem jelenthető ki, de hogyha megnézi az ember az Európai Bizottság országjelentését, amit 2006 februárjában adott ki az Európai Bizottság, mint munkadokumentumot, abban konkrétan le van írva az, hogy úgy hallották, hogy csökkentenék a közismereti tárgyak arányát a szakképzésben. Ez várhatóan egyébként csökkenteni fogja a felsőoktatásba jelentkezők arányát. Nyilván nemcsak ellenzéki oldalon van ebből egy félelem, hanem egy szakmai félelem van ezzel kapcsolatban, mert elárulhatom - és aztán magamról nem beszélek többet -, hogy én közgazdasági szakközépiskolában végeztem, és ennek ellenére lettem természettudományi karos hallgató és lettem geográfus. Ez nagyon nehezen lenne megoldható egy ilyen rendszerben. Ráadásul én világbankos képzésben vettem részt, ami egy speciális változata volt ennek. Na, mindegy, tehát ez érdekelne.

A másik a költségvetés. Ha én jól számolom a most beterjesztett, 2017-es költségvetési javaslatot, olyan száznegyvenvalahány-milliárd van a szakképzési centrumokra, plusz a felnőttképzésen van hatmilliárd valahol, de ha ezt levesszük, akkor 138. Az érdekelne, hogy ehhez viszonyítva tavaly mennyit tudtak átvenni a KLIK-től. Mert ha én jól értelmezem a 146/2015-ös kormányrendeletet, akkor intézményenként egyenként volt egy ilyen átadás. Ezt összeadták, hogy mennyi volt a vége? Csak a növekedés vagy a változás miatt érdekelne ez, ha időarányosan ki tudjuk számolni.

A harmadik kérdésem pedig az alapítványi iskolákra vonatkozna. Több hír megjelent még áprilisban, hogy állítólag megpróbálnák betagoztatni a szakképzési centrumokba, és akkor az OM-kódjukat elvesztenék ezek az intézmények. Ez a

folyamat most hogy áll? Mit terveznek, hogyan tervezik az alapítványi és magániskolák jövőjét a szakképzési területen? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vinnai Győző, tessék!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Szó volt a szakképzés jelenlegi helyzetéről; azért nem mondom, hogy átalakításáról, mert tavaly megtörtént a törvénymódosítás, és egy sokkal inkább használható gyakorlati tudást ad a diákoknak ez az új rendszer, ami tulajdonképpen 2016 szeptemberében fog elindulni. Szerintem a 24. órában voltunk, amikor végiggondoltuk azt, hogy a szakképzéssel valamit tenni kell, jobban hozzá kell igazítani az élethez, mert valójában az oktatási rendszernek - legyen az köznevelés vagy szakképzés - mindig az a fő kérdése, hogy mit tanítsunk, hogyan tanítsuk és mennyi ideig, a módszertani kereteket is látjuk, de hogy, mondjuk, milyen időtartam keretei között tanítsuk. Egyértelmű már, hogy a magyar gazdaságot tekintve több olyan térsége van az országnak - mondjuk, én Nyíregyházáról jöttem, de például, ha megnézzük Győrt -, ahol a szakképzett munkaerő már hiányzik, de már Nyíregyházán is olyan cégek vannak, hogy nem találnak szakképzett munkaerőt. Ezért egy korszerű tudással rendelkező szakképzést kellett elindítani.

Sok mindennel egyetértek, és két kérdésem lenne; most maradjunk a kérdések kategóriájánál. Az egyik a szakképzési centrumok helyzete. Az államtitkár úr említette bevezető előadásában, hogy jól működnek, szinte önálló egységként működnek, gondolom, gazdasági és szakmai értelemben is, és kevés olyan negatív hír volt körülöttük, amely azt mutatta volna, hogy bármilyen probléma lenne. A finomhangolást biztosan meg kell tenni. Én arra kérdeznék rá, hogy nem is a gazdasági működésük, hanem a szakmai kapcsolatuk milyen a centrumoknak az intézményekkel. Mert, ha jól számolom, akkor 5-10 intézmény tartozik egy centrumhoz, 44 centrumban 365 intézmény van, vannak persze kisebb centrumok, de a megyeszékhelyen vannak olyanok, ahova 10-11 intézmény tartozik. A szakmai kapcsolatra kérdeznék rá - mert bár magam is sok rendezvényre elmegyek, és látom, hogy elég kiegyensúlyozott -, hogy belülről hogyan látszik ez.

A másik a kamarákkal való együttműködés. A kamarának meg a munkaadónak érdeke az, hogy legyen olyan képzett munkaerő, amelyet tud alkalmazni, az egyénnek meg érdeke, hogy sikeres legyen, tehát a tudásával tudjon boldogulni és sikeres életet éljen felnőtt korában, ha az oktatási rendszerből kikerül. Itt a kamarákkal való együttműködésre kérdeznék rá, mert valamennyire a német modellt látom érvényesülni. A kamaráknak is vannak - érdekképviselétről van szó - érdekei. Hogyan tudja ezt maga az államtitkárság, vagy nem is az államtitkárság, hanem akik az oktatást, a képzést irányítják, összehangolni? Milyen ez az együttműködés?

Talán még a gyakorlatorientált képzéssel kapcsolatban egy kérdés. A gyakorlati oktatásvezető bevezetése vagy visszaadása azt jelenti, hogy a képzést ott is folytatni kell, mert szükség van egyre több szakemberre. Ez hogyan áll, államtitkár úr, ezek a gyakorlati oktatásvezetők megfelelő számban vannak-e? Hogyan tudjuk az utánpótlást biztosítani? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most Kunhalmi Ágnesnek adok szót, aztán Simon Róbert képviselő úr és Ikotity István következik.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Először is azt szeretném megkérdezni, hogy az elmúlt három évben a tanulószerveződések

száma hogyan alakult az ön meglátása szerint. Mennyivel nőtt vagy csökkent ezeknek a száma?

A második kérdésem az lenne, hogy államtitkár úr kitért rá, hogy ezeknek a centrumoknak - amik egy kicsit hasonlítanak a korábbi kormányok által alakított tiszkekhez - a gazdasági önállóságát önök biztosítani kívánják. Ez ténylegesen együtt jár-e szakmai önállósággal is?

További kérdésem az, hogy jól láttam-e - remélem, nem -, hogy képesítés nélkül is taníthatnak majd pedagógusok szakiskolákban. Ez igaz-e? *(Cseresnyés Péter: Képesítés nélkül?)* Igen. Ez igaz-e vagy ez csak félregépelés vagy ilyesmi? Ezt én veszélyesnek tartanám. Szerintem ezt jó lesz tisztázni. Pedagógiai szakképesítés nélkül, igen.

A további kérdésem az lenne, hogy a szakiskolákat átnevezik szakközépiskolává, 3+2-es képzés lenne. Ez a két év arra lenne jó, hogy aki tovább akar menni, érettségit tudjon szerezni. A szakiskolákban önök lecsökkentették a közismereti órák számát nagyon keményen. Ez azt jelenti, hogy sokszor egy héten az egy órát se éri el, egy-egy olyan tárgy, ami érettségit oktatna. Ez a két év ön szerint, államtitkár úr, elég lesz-e ennek a generációnak? Mert mint tudjuk, nem a középosztálybeli és az a fölötti gyerekek jelentkeznek a szakiskolába, hanem egy generáció azon része, akik még nagyon hiányos ismeretekkel, képességekkel hagyják el a 8 általános iskolát. Mindannyian tudjuk, hogy a szakiskolában, szakközépiskolában még ezeknek a gyerekeknek az alapképességeit bizony a szövegértés, a fogalmazás, a differenciált gondolkodás; de azt kell mondjam, sokszor még a funkcionális analfabetizmus jelen van, még sokszor a felsőoktatásban is, de most nem arról akarok beszélni. Tehát ez a mennyiségű közismereti óra ebben a formában elegendő-e, hogy a mobilitási csatornák megnyíljanak valójában ezeknek a gyerekeknek?

A duális képzésre annyit szeretnék mondani, hogy én értem ezt a törekvést, és sokszor hallom a német modellt, de mégiscsak a szakiskolai rendszer átalakításához hozzá kell vennünk, ahogy a németek is nagyon figyelnek arra, hogy milyen az általános iskolai képzésük. Ha jól tudom, 1800, de leginkább 2000 órával több közismereti órát kap minden kisgyerek Németországban, mire beviszik őket egyáltalán a szakma világába. Ez alapvetően változtatja meg azt a kiindulási pontot, amire önök ma itthon építeni akarják az új típusú szakképzési rendszerüket. Továbbá a rugalmasságkifejezés, amit a németek nagyon szem előtt tartanak, figyelnek arra, hogy ha egy gyerek valahol rosszul döntött az életében, akkor legyen lehetőség arra - és erre ön is utalt egy intézkedésükkel -, hogy változtatni tudjon, akár, ha úgy döntött, hogy ő nem akar szakács lenni, hanem mégis CNC-lakatos akar lenni, akkor erre a mód meglegyen. De azt tudjuk, hogy a német iparkamara képviselői is folyamatosan hangsúlyozzák, hogy náluk is csak úgy megy ám a duális képzés, és leginkább ott, ahol a legizmosabb az ipar. Tudjuk mindannyian, hogy a rendszerváltás után megszűnt a szocialista nagyipar. Küszködik az egész ország azzal, hogy hogyan lehet a gazdaságunkat megerősíteni. Küzd az egész politikai elit azzal, hogy a kis- és középvállalkozói szektort hogyan lehet érdekeltté tenni, ösztönözni abban, hogy ezeket a gyerekeket felszívják és gyakorlati képzést adjanak.

Az Európai Uniónak nem véletlenül van számos olyan programja, amelyek során a volt szocialista, közép-kelet-európai országokban centrumokkal, képzési gyakorlati helyek kialakításával és létrehozásával próbálják ezt a természetes gazdasági elmaradást és ipari elmaradást pótolni.

És akkor itt van a kérdésem, hogy az elmúlt években már láttuk azt a törekvést, hogy nem sikerült így ösztönözni a piaci szereplőket, se a kamarának, se önöknek,

mert ahhoz elképesztően sok pénz kellene, és sokkal izmosabb kis- és középvállalkozói szektor. Nem gondolják önök azt, hogy mégiscsak az Európai Unió által biztosított képzési centrumokra kellene nagyobb hangsúlyt fektetni, és ezen belül például nem belecsúszni abba a hibába, hogy bizonyos centrumok fejlesztése csak egy intézményre koncentrálódik. Hogy például megvilágítsam, hogy miről beszélek. Például - ez csak hasból mondott példa, nem így van, csak mondom -, ha Tatabányán van CNC-műhely, akkor milyen realitása van annak, hogy egy kiskunmajsai vagy egy oroszányi kiskölyök akkor majd át fog utazni CNC-lakatosnak, ha az akar lenni? Tehát hogy ilyen finomságokra figyelniünk kell, ha azt a rendszert jól működővé akarják tenni, amit önök egyébként most kitaláltak. Tehát ezek finomhangolások, de itt csúszik el, azt kell mondjam, az elmúlt 25 évben is itt csúszott el sokszor, az egész rendszernek a megvalósítása.

A lemorzsolódást, említette, hogy 10 százalék alá akarják csökkenteni, és ezáltal a szakképzési Híd-programot be kívánják vezetni, ami egyfajta 8 általános iskolai pótlást és egyfajta részképzést adna. Én nem tudom, van-e olyan a világon a munkaadók világában, aki egy ilyen részképzéssel vagy részsakmával felvenne bárkit? Szóval, ekkora átalakítások közepette nagyon kellene arra koncentrálni, hogy az általános iskolai képzés izmosodjon meg, és az alakuljon át a finn képzésnek megfelelően, mert tudom azt, hogy a szakképzésbe és a felsőoktatás világába is az általános iskolából mennek ki a gyerekek.

Most akkor a költségvetési források, hogy hány intézményt vesz át az NGM. Én eleve nem értek ezzel egyet, hogy tudom, hogy a céljuk gyakorlatilag az, hogy a piacnak megfelelő képzettségű gyerekek jöjjenek ki, de most inkább azt látom, hogy az kezd megvalósulni, hogy a piactudomány és a kapitalizmus primér akaratának szolgálatuk ki azokat a gyerekeket, akik tényleg egy szakmát szeretnének elsajátítani. Itt be is fejezem, és köszönöm, ha ezekre választ ad. *(Demeter Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Simon Róbert, tessék!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Ha már Vinnai Győző képviselő úr megszólított olyan értelemben, hogy vannak az országnak olyan területei, ahol valóban kiemelten fontos a szakképzett munkaerő biztosítása, akkor azt biztosan állíthatom, hogy Győr-Moson-Sopron megye, ezen belül Győr ebbe a kategóriába tartozik. Ezt a város már egyébként mintegy egy évtizeddel ezelőtt felismerte, hiszen az a bizonyos ösztöndíjrendszer, ami a hiányszakmákat érinti, saját költségvetésből elsőként talán Győrben került bevezetésre. Ha mostanában beszélgetek akár városvezetővel, akár gazdasági társaságok vezetőivel Győrben, akkor valóban a legfontosabb kérdés a szakképzett munkaerő folyamatos biztosítása. Ebben nagyon fontosak ezek a lépések, amiket az államtitkár úr az imént itt felvázolt.

És hogy valójában működik-e a duális képzés: én azt tudom mondani, hogy igen. Győrben ennek jeles példái vannak. Nemcsak a német tulajdonban lévő cégek vezetői, hanem a kisebb, akár magyar tulajdonban lévő cégek vezetői is megerősíthetik ezt. Egyébként, hogyha megnézzük, akkor most már több, mint 20 ezren dolgoznak Győr városában az iparban, ebből a legnagyobb foglalkoztató, a járműgyártás területén az Audi Hungária Motor Kft. mintegy 11 500 fővel. De az ipari parkban működő, most már közel 110 cég, amelyek között vannak német cégek, magyar cégek, és azt hiszem, hogy tíz országból vannak ott működő cégek, ők is jelentős kihívást tesznek abba az irányba, hogy a szakképzett munkaerő városunkban biztosított legyen.

Mint említettem, a duális képzés működik. És a hiányszakmák területén pedig örömmel vettem, amit az államtitkár úr mondott az imént, hogy 2017-től ez a kör a korábbi 10-ről 20 szakma bevonását fogja jelenteni.

Ha feltehetek egy kérdést zárásként az államtitkár úrhoz, aki korábban Nagykanizsa megyei jogú város polgármestere volt, önkormányzati jellegű a kérdésem. Ez pedig arra vonatkozna, hogy mi lehet az az elvárás a magyar önkormányzatok, elsősorban a nagyvárosok önkormányzatai felé, amellyel segíteni tudják, támogatni tudják azt a törekvést, ami nem más, mint amit az imént említettem, a szakképzett munkaerő folyamatos biztosítása? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ikotity alelnök úr, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégek! Mindig megfogadom magamban, hogy Szabó Szabolcs képviselőtársamnál gyorsabb leszek, mert olyan jól összefoglalta azt a három kérdést, amit magam is fel szerettem volna tenni.

Konkretizálva mégis a kérdést az államtitkár úr felé, nagyon szeretnék tájékoztatást kérni arról, hogy az oktatás fősoron szereplő 282 milliárd forintos tételből vajon a szakképzés mire számíthat és azt mire szánják?

A másik kérdésem nekem is a magán szakképzés ellehetetlenítése, ami először a keretszámok kiadásából áll, majd pedig nevezhetjük ezt államosításnak, ha valóban az történik, amiről a hírek szólnak. És harmadrészt pedig nyilván nekünk is azoknak a közismereti tárgyakra az óraszám-csökkentése a kérdésünk, hogy ez miért történik és mi az oka ennek? Ezeket a kérdéseket képviselőtársam feltette.

Két olyan kérdést szeretnék ezek után feltenni, hogy inkább egy ilyen koncepciót szeretnék látni az államtitkár úr részéről, hogy hogyan is látja ezt, miként alakul. Egyrészt a munkaerőpiacnak vannak igényei. A munkaerőpiacnak, mi nagyon úgy látjuk, hogy a rövid távú igényeire reagálnak, amikor a rövid távú visszajelzések kapcsán indítják el, azokra fűzik fel a koncepciójukat. Azonban van hosszú távú igénye is a munkaerőpiacnak. Ez pedig indokolná azt, hogy a közismereti tárgyak növelésre kerüljenek, nemhogy csökkentésre. Hiszen a munkavállaló az aktív élete alatt bizony nagyon sokszor, a nyugat-európai példát szoktuk idézni, hatszor képzi át magát egy másik területre. Sajnos ezt nem teszi lehetővé, egyre korlátozottabban teszi lehetővé a most előttünk lévő törvény.

A szakképzési törvény első soraiban már látható az, hogy egyrészt a munka, másrészt pedig a művelődés az, amit alapul vesz. Azt gondoljuk, hogy ez most erősen a művelődés kárára történik. Államtitkár úr, az a kérdésem, hogy miért ekképpen történik? Miért a rövid távú szempontokat veszik figyelembe?

A másik kérdésem. Látható az elmúlt hónapok tapasztalata alapján az, hogy a köznevelés terén egy nagyon jelentős visszajelzést, mondhatni: pofont kapott a kormányzat. Köznevelési kerekasztalt is felállítottak. Gyakran feltesszük a kérdést, hogy miért ekkor? Miért akkor, amikor már baj van?

Kérdésünk, hogy vajon önök konzultáltak-e, amikor ezt a képzést ekképp alakítják, ekképp módosítják, ekképp csoportosítják rá a forrásokat? Van-e ennek széleskörű társadalmasítása? Milyen módon történik ez? Kinek a szempontjait veszik figyelembe a változtatásoknál?

Nyilván tudjuk, hogy az iparkamarának itt óriási a jelentősége, sokszor ki is fejezzük a rosszállásunkat emiatt, hogy ez túlzottan erős, úgy gondoljuk. Tanultak-e abból egészen konkrétan, ami a köznevelés területén történt? Milyen módon próbálják megelőzni azt, hogy baj történjen? Vagy, hogy pozitívan fogalmazzak, abból

a tapasztalatból megvalósítanak-e egy szélesebb körű, nem mondom, hogy kerekasztalt, de valamiféle egyeztetést? Köszönöm. Várom a válaszait!

ELNÖK: Van-e más képviselői hozzászólási szándék? *(Jelzésre:)* Hiller István, tessék!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Kollégák! Olyan mennyiségű kérdést kaptak, hogy ennek már legalábbis egy szakképesítés lenne az ára, hogy mindegyiket fejben tartva... *(Dr. Vinnai Győző: Részszakképesítés.)* Igen, egy részszakképesítés, és akkor megvan a nagykoalíció. Ezért én nem tennék föl kérdéseket. Elmondom a véleményemet. Viszonylag sokszor ütköztetjük a nézetünket, tehát nagy meglepetést nem okozunk egymásnak. Nekünk koncepcionális szinten vannak fenntartásaink, és ezt akár a társaim, akár a párttársam, akár az ellenzéki oldalon más pártok képviselői elmondták, főleg ezt megismételni.

Nekem két dolog tetszik abban, amit önök csinálnak. Az egyik, hogy a legkorábban hagyták ott a KLIK-et, ez komoly felvilágosulásról és szemléletről tesz tanúbizonyságot *(Derültség.)*, másrészt, hogy Odrobina úr latinos végzettségű, és ez kétségkívül egyfajta gondolkodási alapot teremt közöttünk. *(Derültség.)* Az összes többi szerintem csapnivaló, amit csinálnak.

Az első pontot szeretném egy kicsit részletesebben kifejteni, mert ott valóban többet láttam, mint egyszerűen, mondjuk, különböző belső erőcsoportok küzdelmét. Azt hiszem, akár az iparkamara elnöke tette ezt a javaslatot, akár pedig önök - ezt majd megvitatják egymás között, de -, helyénvaló volt, hogy a szakképzést kiveszik a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ alól, hiszen lehetett látni, hogy úgy egyben, mint külön, az működésképtelen. Most nem a KLIK-ről akarnék beszélni, hogy amit létrehozta akkor, az működésképes-e, mert attól még nem lesz valami működésképes, ha ahonnan jött, az működésképtelen. Látom, hogy a közoktatásban nem kis módon azt tekintik példának, amit önök tesznek, történetesen, hogy 44 központba szervezték a szakképzést; majd még megpróbálom kitalálni, hogy a közoktatást miért pont 57-be, de ezt most nem fejtjük meg; mindenesetre közel hasonló nagyságrend. Ez a regionális lefedettség, amit központokban szerveznek - és azért valamennyi tapasztalatuk már van, szerintem végleges véleményt nem lehet mondani, mert azért ahhoz idő kell -, most nem a számot tekintve, úgy gondolják, megfelelő irányítási modell, kellőképpen decentralizált, de mégis tudják innen irányítani, föl tudják mérni azt? Hiszen a legnagyobb probléma mindig minden kormány idején az volt, hogy amikor pénzt tesz egy bizonyos szakma oktatásába, akkor vajon öt év múlva ez a szakma kellő piaci bázissal bír-e még. Ez a rendszer erre alkalmas-e?

A második fölvetésem nem kérdés, és nem is kell hogy reagáljanak rá, inkább csak a véleményemet mondom. Szerintem a magyar kormányon belül nincs szakképzés-politikájuk, szerintem a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara irányítja a szakképzés-politikát; azt mondják. Nagyon szeretném, ha ezt nem valamiféle személyes támadásnak vennék, mert nem az; akkor azt csinálnám. Hanem úgy gondolták, hogy jobb kiszervezni a kormányzaton kívülre egy olyan kérdéskört, amely valóban nehéz eldönteni, hogy milyen arányban oktatásügy és milyen arányban munkaerőpiac aktuális vagy távlati igényei, és a Kereskedelmi és Iparkamara erősebb lobbija, mint a szakképzési-oktatási lobbija az önök kormányában. Én ezt hibás dolognak tartom, de tényként. Ha mégis kérdésként megfogalmazom: megfelelőnek tartják-e az együttműködést a Kereskedelmi és Iparkamarával? Hierarchikusnak tartják vagy

pedig partneri viszonyoknak? És akkor itt remek alkalmat adtam arra, hogy azt mondják, hogy partneri viszonyoknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Akkor én is feltenném kérdéseimet, illetve elmondanám észrevételeimet a szakképzéssel kapcsolatban. Én kizárólag arra a vetületére szeretnék koncentrálni a rendszernek, ami egy szociális vagy inkább társadalompolitikai vetülete a szakképzésnek, hiszen tudjuk jól, hogy a szegényebb családok gyerekei azok, akik nagy arányban vesznek részt ezekben az iskolákban, illetve képzésekben.

Egyrészt arról szeretném kérdezni az államtitkár urat, hogy a 2014-2015-ös tanévhez képest a középiskolákban általánosságban 5,2 százalékkal járnak kevesebben, szakiskolákba viszont 14,3 százalékkal, tehát a középiskolai oktatáson belül a szakiskolákon belüli létszámcsökkenés 10 százalékkal meghaladja azt. Ennek mi az oka? Illetve: van-e olyan szándék, hogy változtassanak ezen?

A Híd-programokról már többen beszéltek, és itt a szakképzési Híd-program elődjének tekinthető a Híd II. program, ha jól emlékszem, ami még a KLIK kötelékében működött. Amikor ez így volt, akkor én írtam egy levelet, egy közérdekű adatigénylést még akkor Hanesz elnök úrnak, hogy milyen hatékonysággal működik ez a Híd II. program, és azt a választ kaptam táblázatos bontásban, hogy a Híd II. programot elkezdők 59 százaléka lemorzsolódik, tehát a szakképzés egészén belül egy durván 30 százalékos lemorzsolódási arány van, a Híd-programon belül pedig 60 százalékos lemorzsolódási arány van. Tehát azzal, hogy átveszik a Híd-programok működtetését is, nem gondolkodnak-e abban, hogy valahogyan hatékonyabbá kellene tenni ezt az egész rendszert? Mert ennek így nem sok értelme van. Hoffmann Rózsa akkor államtitkárként még azt mondta, hogy a szakképzésbe vezető út lesz ez a Híd-program, és úgy látszik, hogy a szakképzésbe vezető úton még nagyobb a lemorzsolódás, mint magában a szakképzésben, és ez így nem feltétlenül hatékony. Az Eurostat adatai szerint egyébként az északkelet-magyarországi régió az, ahol 2008-hoz képest több mint 10 százalékkal nőtt a lemorzsolódás aránya.

Nyilván ennek nemcsak iskolai vetületei vannak, hanem családi vetületei is. Éppen a győri bizottsági ülés volt, amikor egy olyan előterjesztésünket tárgyalta a bizottság, amely a szülők részvételét erősítette volna az iskolákban, és éppen ezt is egy szakiskolai tapasztalatom alapján nyújtottuk be Farkas Gergely képviselőtársammal. Egy szakiskolai osztályfőnök arról beszélt nekünk egy intézménylátogatás során, hogy ő úgy vitt végig három évig egy osztályt, hogy a 24 fős osztályból öt gyerek volt, akinek valaha is látta a szülőjét. Az északkelet-magyarországi régióban egyébként ez általános tendencia. Szeretném, ha államtitkár úr arra is reagálna, hogy van-e olyan törekvés vagy kezdeményezés, hogy a szülőkkal való együttműködést az iskolákban erősítsék. Hiszen például az igazolatlan hiányzások esetében lépett a kormányzat még az előző ciklusban, és a családi pótlék, illetve az iskoláztatási támogatás felfüggesztésével jár, ha eléri az igazolatlan órák száma az 50 óra feletti mennyiséget. Ehhez hasonló szankció bevezetéséről vagy valamilyen ösztönző bevezetéséről gondolkodnak-e?

Illetve van egy olyan vetület, ami szintén a szakiskolákra jellemző leginkább az iskolatípusok közül, az iskolai erőszak kérdése. Az oktatási jogok biztosának az országos felméréséből tudjuk azt, hogy a szakiskolákban van a legnagyobb arányban jelen az iskolai erőszak, és ez is szintén az északkelet-magyarországi régióban kiemelkedő. Tehát az északkelet-magyarországi régióban szakiskolába járó fiatalok több mint 70 százaléka vallotta azt, hogy őt érte már valamilyen atrocitás az iskolában iskolai erőszak formájában. Itt nagyon brutális esetekről is lehet olvasni a sajtóban.

Azért is kell erről beszélnem, mert most már nem az EMMI kötelékében meg nem a KLIK kötelékében működik a szakképzés, ahol vannak programok az iskolai erőszak megelőzésére vagy felderítésére. Nem tudom, hogy önök mint fenntartó minisztérium, kifejezetten foglalkoznak-e ennek a visszaszorításával.

A felsőoktatásba való bekerülésről nem szeretném elismételni azokat az érveket, amiket az ellenzéki képviselőtársaim már elmondtak, ugyanakkor látjuk azt, államtitkár úr, hogy a bekerülő gyerekek már 14 éves korukban óriási lemaradásban vannak, mondjuk, a gimnáziumba kerülő társaikhoz képest. Tehát nagyon fontos lenne, hogy ha valóban komolyan gondolják, hogy a felsőoktatásba reális út vezessen a szakképzésből, akkor a közismereti tárgyak megerősítésére és hangsúlyának a növelésére, úgy gondolom, szükség lenne.

Ennyit szerettem volna elmondani. Van-e más képviselői hozzászólási szándék? *(Jelzésre:)* Vinnai Győző, tessék!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Röviden szeretnék szólni, mert elhangzott a szakképzési program és a lemorzsolódás, illetve az, hogy a szakiskolákban milyen magas az iskolai erőszak aránya, elsősorban az északkelet-magyarországi régióban. Én nem akarom ezeket cáfolni, nem azzal a céllal szólok hozzá, de három dolgot el kell mondanom.

Az egyik. A szakképzési Híd-program lehetőséget ad arra, hogy alapfokú végzettséget szerezzen egy diák. Kétéves képzés és részsakképesítés is, hogyha megvan az általános iskolai alapfokú végzettsége, mert egyébként végzettség nélküli iskolaelhagyó, korai iskolaelhagyó, a lemorzsolódást is jelenti, nem tud bekapcsolódni sem a szakiskolai képzésbe, sem a középfokú képzésbe, a felsőoktatásról ne is beszéljünk. Ez az egyik. *(Farkas Gergely megérkezik a bizottság ülésére.)*

A másik. A lemorzsolódás az Eurostat adatai szerint, persze itt most országos adatot fogok mondani, amit Magyarországra lebontottak, és azt sem akarom mondani, hogy ez most drasztikusan megváltozott, csökkent vagy nőtt, 2008-2014 között látom; most 11,4 százalékos. Az államtitkár úr is hangsúlyozta, hogy 10 százalék alá kellene csökkenteni. Csak úgy vagyok ezzel az oktatással, lehet cinikusan hozzáállni, hogy egy-két éven belül egy elindított nagy átalakítás után azonnal eredményeket várunk. Az oktatás nem ilyen, hogy egy vagy két év múlva pontosan látjuk azt a változtatást, amit elindítottunk. Azért mondtam ezt a lemorzsolódást, mert 2006-ban 11,4 vagy 11,5 százalék volt, utána növekedett, és most elkezdett csökkenni. De nem azt mondom ezzel, hogy hurrá, most már milyen jó eredményeket értünk el, mert hogyha ez éveken keresztül tartósan fog csökkenni, vagy 10 százalék alá csökken, akkor már tudtunk valamit tenni.

És azt is elismerem, elnök asszony, hogy a családból hozott kulturális értékrend, magatartásbeli szokások, hogy mit lát a családban és hogy a szakiskolában hogyan jelenik meg az osztályközösségekben, mondjuk úgy, az iskolai erőszak, ezt nem kell eltagadni, hanem ezen változtatni kell, hogy hogyan lehet ezt a problémát akár a gyakorlati oktatásvezetővel, az osztályfőnökkel külön keretek között kezelni. Természetesen ez is az oktatás része, mert hogyha csoportosan foglalkozunk vagy egyénileg is foglalkozunk a szakképzés mellett a gyerek helyzetével, szociológiai helyzetével vagy szociális helyzetével, ezt a pedagógus meg tudja tenni egy szakiskolában.

És talán még egy dolgot szeretnék mondani, hogy a kamara mondja-e meg, vagy az államtitkárság. Nekem, nem azt mondom, hogy mindegy, hanem azt mondom, hogyha előrevivő a dolog és van egy együttműködés abban, hogy hogyan kellene, van akár egy vita is vagy egy partneri együttgondolkodás abban, hogy mi a

rövid távú és mi a hosszú távú érdek... Én nehezen tudom mindig pontosan, szerintem képviselőtársaim sem látják pontosan. Ikotity István azt mondja, hogy a hosszú távú érdekeket nem vesszük figyelembe. Hosszú távú érdekeket most kitalálni, hogy 15-20 év múlva a munkaerőpiacnak mire van szüksége: lehet ezt modellizálni, vagy lehet ezt előrevetíteni, de természetesen a mostani képzésre, a mostani munkaerőpiaci igényekre a szakképzésnek választ kell adni. Választ kell adni, azzal, hogy a hiányszakmákat csökkentjük; azzal, hogy olyan szakmákban adunk használható tudást, hogy ne mondjam, versenyképes tudást, ami jó egy közösségnek, jó a nemzetgazdaságnak, amit a gyerekek megtanulnak.

Sokszor mondják azt nekem, én egyéni képviselő vagyok, hogy hiányoznak a mesteremberek. Hát, hiányoznak, mert vagy külföldön vannak, vagy nincs meg a megfelelő szakképesítésük. Ezt is elmondják az emberek. Ezért kellett belevágni a szakképzés átalakításába, hogy legyenek szakács, cukrász, burkoló, vagy olyan szakmák, amelyek kapcsán a fiatalok korszerű módon tanulják meg a szakmájukat, mert azt én is igaznak tartom, mint régi volt népfőiskolás, hogy nagyon gyorsan át kell képezni magukat, mert gyorsan változik a világ körülöttünk. És azok az eredmények, amelyeket az államtitkár úr elsorolt, hogy ösztöndíjjal motiváljuk, hogy a második szakképzés ingyenes, hogy felemeltük 25 évre a nappali képzés korhatárát, ezek mind-mind jelentős változásokat mutatnak a szakképzés területén.

Én úgy gondolom, ezt akartam még elmondani, mert részt vettem egy rendezvényen, a Szakmák Éjszakájának nagy rendezvénysorozatán, hogy ez pedig...(Dr. Hiller István: Hol?) Nyíregyházán volt a Szakmák Éjszakája. Van ilyen, képviselő úr. Ez egy új kezdeményezés. A szakképzési centrumok... (Dr. Hiller István: Milyen szakmák?) Minden szakma. Ez olyan, mint a Múzeumok Éjszakája, de ezt majd külön elmondom önnek, képviselő úr. (Derűltség.)Majd külön a bizottsági ülés után megbeszélhetjük. A Szakmák Éjszakája, ahol bemutatják az egyes szakmák fortélyait, élményszerűvé teszik a tanulást. Csak azt akartam mondani, hogy ez nagyon jó kezdeményezés, és gratulálok.

ELNÖK: Kunhalmi Ágnes jelentkezett még, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Nem a Múzeumok Éjszakájáról akarok beszélni. A piac egyszerre vár el, sokszor a saját primér érdekeinél fogva, olcsó munkaerőt, amely buta szakképzést mond, de a mi érdekünk és a hosszú távú érdek az a magasan képzett szakmunkás, okos szakmunkás, amely szakmunkás a polgárság részévé tud válni Magyarországon.

Nem tudja megmondani, persze, hogy nem tudjuk megmondani, hogy 15-20 év múlva milyen szakmák lesznek. És a ma óvodásai gyakorlatilag olyan munkakörökben fognak dolgozni, amiket még nem is tudunk. Éppen ezért kell a központosított, uniformizált közoktatás helyett, ami egy elavult, korábbi ipari társadalomra kondicionálta a gyerekeket, meg kell változtatni, a kreatív iskolára, a differenciált gondolkodásra, a tanulás képességére fókuszálni, és még sorolhatnám, hogy mi mindent kell egy szakiskolába járó gyereknél is kifejleszteni a szakmai gyakorlat mellett.

És Vinnai úr, csak egyet tudok mondani, amikor azt mondja, hogy mi, ellenzéki képviselők olyan türelmetlenek vagyunk, hogy egy-két év alatt akarunk mindent. Hát kérem, hat évük volt a Klikre, és most meg megszűntették. Szóltunk előre! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ikotity alelnök úr, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Csak a megszólítás okán, Vinnai képviselő úr felvetésére. Politikusok vagyunk és gyakorlatilag nem is tudjuk nézni a jelen kihívásait, mert egy kormányzati ciklus tart négy évig, egy képzés három-négy évig tart, még a szakképzés, egy ilyen rövid képzés is. Tehát a jelen kihívásaira nagyon nehezen tudunk reagálni, nyilván jogszabályképzéssel nem.

Nyilván azért vannak politikusok, hogy megpróbáljanak legalább néhány évre előre gondolkodni, még jobb lenne, ha hosszabb időtávra tudnának; igenis tudunk szerintem, akár 10-15 évre. Ez látszik olyan országok kapcsán, ahol tudnak, sikeresen gondolkodnak előre.

Én azt hiányolom, hogy nem látjuk be azt, hogy igenis a politikának hosszú távon kellene gondolkodnia. És mivel egy ciklus és egy képzés is körülbelül pont hasonló idő, nem látjuk az önök részéről azt a fajta nyitottságot a különböző egyeztetések kapcsán, hogy akár csak mondjuk a szakképzés átalakítása kapcsán is más pártokat is megkérdezzenek. Hiszen néhány év múlva lehet, hogy más pártoknak is nagyobb beleszólása vagy meghatározó beleszólása lesz a képzésbe, vagy akár a gazdaságpolitikába. Ezt sajnáljuk.

Ugyanúgy, mint ahogy korábban elmondtam, hogy széles társadalmi rétegek számára, szakmai érdekképvisező testületek számára sem teszik lehetővé, hogy ebbe érdemben beleszóljanak. És ezért hangzik el az a gyanú is, hogy milyen rövid távú érdekek és kik vezérlik a szakképzés átalakítását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólás? *(Jelzésre.)* Szabó Szabolcs, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Ígérem, nagyon rövid leszek, csak pár mondat Vinnai Győzővel kapcsolatban. Teljesen egyetértünk, nekem is ezt mondják mindig a helyi vállalkozók, hogy nincs elég szakképzett ember, a fiatalok elmennek, nem szakmát tanulnak, teljes a helyzetértékelés.

A legszebb az, amikor nekem a kereskedelmi és iparkamara helyi területi vezetője mondja ezt. Mondom neki: „Figyelj már, akkor miért nem mondd a kereskedelmi és iparkamarának, hogy akkor ez szakmaszerkezeti döntés, de akkor így legyenek benne?” Azt mondja: „Én mondom, de ők nem azt írják bele.” És ezért volt az a kérdés szerintem, amit Hiller István feltett, hogy ki az, aki dönt, meg milyen szinten döntenek, mert a saját struktúrájukon belül sem azt hajtják végre, amit alulról, a kereskedelmi és iparkamara belül mondanak. Szóval kicsit mintha önállósította volna magát a kereskedelmi és iparkamara vezetője. Csak feltételezem, erről szól most ez a polémia. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más képviselői hozzászólási szándék? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincsen.

Mendrey László elnök úr, a PDSZ elnöke jelezte, hogy a napirend keretében hozzá kíván szólni. Erről a bizottságnak szavaznia kell.

Kérdezem a bizottság tagjait, hozzájárulnak-e ahhoz, hogy Mendrey elnök úr hozzászólhasson a napirend keretében. Ki az, aki igen? *(Szavazás.)* 6 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 2 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás, akkor nincsenek többségben az igenek. Akkor Mendrey elnök úrnak nem tudunk szót adni a napirend keretében.

Az államtitkár úrnak adom meg a szót a válaszadásra, parancsoljon!

Cseresnyés Péter válasza

CSERESNYÉS PÉTER államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen. Remélem, minden lényeges kérdésre fogok tudni válaszolni. Bár bizonyos dolgokra Vinnai képviselő úr reagált, de lehet, hogy kiegészítem majd egy-két mondattal. De ha lehet, akkor itt a végén kialakult véleményformálásra - talán vitának is lehet nevezni - reagálnék először. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával rendszeresen történt egyeztetés. Helyettes államtitkár úr, azt mondom, hogy heti rendszerességgel, de ha közelebb akarok lenni, és átlagot akarok mondani, kétheti rendszerességgel egyeztet a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával. De - és az utolsó gondolatra szeretnék reagálni - nemcsak az ő véleményük jelenik meg, hanem természetesen nagyon-nagyon fontos az MFKB-k véleménye akkor, amikor a képzett vagy képzendő szakmák vagy a hiányszakmák megállapításáról döntenek, tehát többpólusú az az információbefogadás, ami alapján kialakítjuk a szakmai véleményünket és a képzési struktúrát, nemcsak egy szervezet szól ebbe bele.

Én nem hiszem, hogy alá- és fölérendeltségről érdemes beszélni. Itt egy nagyon komoly szakmai egyeztetés történik a munka folyamatában. Én azt hiszem, hogy partnereket találtunk a kamarákban, és ha lehet, akkor Ikotity képviselőtársam számára hadd mondjam el, hogy akkor, amikor átalakításról beszéltünk, a struktúra kialakításáról beszéltünk, akkor, amikor a képzendő szakterületekről - most nem szakmákról, hanem egyáltalán szakterületekről - és ezen belül szakképzettségről beszéltünk az OKJ kapcsán, akkor hadd soroljak föl néhány olyan céget, szövetséget, akikkel az egyeztetés megtörtént: Audi, MÁV, Siemens, TVK, ÉVOSZ, KISOSZ, Magyar Épületgépészeti Koordinációs Szövetség, Gasztronómiai Szövetség, Vegyipari Szövetség, és lehetne sorolni, akiket ebbe a munkába, az előkészítő munkába belevontunk. Tehát nem az történt, hogy két ember összedugta a fejét az államtitkárságon meg az iparkamara valamelyik termében, hanem itt egy komoly előkészítő munka folyt.

Még mielőtt válaszolnék a kérdésekre vagy éppen felvetésekre, szeretném előrebocsátani, hogy sem KLIK-ügyben, sem közoktatási ügyben nem szeretnék megnyilvánulni (*Dr. Hiller István: Igaza van.*), az egy másik terület, és nem szeretném idekeverni ezt a dolgot, még olyan szinten sem, hogy egyébként, ha szabad nagyon-nagyon sok idézőjelbe tenni - bizonyos felvetések kapcsán viszont reagálni kell -, hozott anyagból dolgozunk, ebből kell nekünk a szakképzés területén a legtöbbet kihozni.

Talán a Szabó képviselőtársamnak adott válasz kapcsán valamennyire Ikotity képviselőtársamnak is fogok válaszolni az első kérdés, a természettudományos tárgyak kapcsán. Remélem, pontosan fogom mondani a szándékainkat és azt, hogy hogyan valósul meg majd a szakgimnáziumokban a képzés, ha nem, akkor arra kérem a főosztályvezető urat vagy éppen a helyettes államtitkár urat, hogy javítsanak ki vagy segítsenek majd.

Az érettségire való felkészülésben senki semmiféle hátrányt nem szenvedhet el, mert minden érettségi tantárgyat az eredeti óraszámnak megfelelően, tehát a gimnáziumi képzésnek megfelelő módon fogunk oktatni. Ezenkívül a terv szerint egy választott tárgyat, ami a szakmájához kapcsolható, fog még tanulni a diák, és a terv szerint még egy tárgyat a természettudományi tárgyak közül egy alacsonyabb óraszámra természetesen, de választhat, hogy abból ő ismereteket tudjon szerezni, illetve az általános műveltségét tudja ezzel gyarapítani. Ez egyfajta lehetőség, éppen ezért szeretném hangsúlyozni, még mielőtt folytatnám a lehetőségeket, hogy még nincs végleges döntés, nagyon gyorsan ezt egyébként meg kell hoznunk, de még nem

döntöttük el, hogy mi is lesz. Van olyan elképzelés, amelyik egy általánosabb és átfogóbb tantárgy keretén belül a természettudományos tárgyak tekintetében ad még pluszismereteket az egyébként az általános iskolában megalapozottnak tűnő természettudományos képzés után, tehát egy kicsit magasabb szinten, egy kicsit több ismeretet adva. Ezzel kapcsolatban folynak még egyeztetések, itt még egy-két egyeztetésnek meg kell történnie ahhoz, hogy a végleges döntés meglegyen. De az biztos, hogy 1+1 tárgy a természettudományos tárgyak közül bent lesz az oktatott tantárgyak között. Ez biztos. A többi még alakulhat.

Keretösszegek. Mennyiből működik a szakképzés? 2015-ben 115 milliárd forint, plusz 6 milliárd forintot tettünk hozzá, mert így volt teljes az év. Ez volt az az első év, amikor a KLIK-től különváltva indult el. Ez egész évre vetítve ennyi, tehát ennyiből tudtuk volna kihozni 2015-öt, ha január 1-jétől nálunk lett volna. 2016-ban 129 milliárd forint, és úgy, ahogy ön is mondta, ez a durván 140 milliárd forint körüli összeg lesz 2017-ben. Ez nem amiatt van, mert elszámoltuk magunkat, ennyi az igény, a gyermeklétszám, az intézményhálózat fejlesztése igényel hozzá még pluszforrásokat, tehát ezért van ez az összegnövekedés.

Nem tudom, ki kérdezte, de ezzel talán választ is adok arra, hogy a finanszírozás tekintetében milyen irányba mozdul el a szakképzés finanszírozása. Teszünk hozzá pénzt, több pénzből fog működni a szakképzés, mint indulásképpen működött.

Alapítványi iskolák, magániskolák. Természetesen senki nem akarja lehetetlenné tenni a magániskolák működését, legfőképpen nem adminisztratív eszközökkel. Egyet tartunk nagyon fontosnak: minden olyan szakképzést, ami az állam koordinálása alá tartozik, és az állam feladata, állami intézményrendszeren belül oldjuk meg, legyen ez iskolarendszerű képzés vagy éppen felnőttképzés.

Ha a munkaerőpiaci igények bizonyos szakmaterületeken meghatározzák azt, hogy hány emberre van szükség, azt elsősorban az intézményrendszerünkben próbáljuk megoldani, és abban az esetben kívánunk egyéb formában államilag finanszírozott helyeket biztosítani képző intézményekben, ha azt az állami intézmény nem tudja ellátni.

Vinnai Győző képviselőtársam felvetésére és kérdésére szeretnék reagálni, a centrum és az iskolák kapcsolatára. A centrum vezetésének tulajdonképpen egy koordinátori szerepe van, ha röviden akarom mondani, egyébként az iskolák szakmailag függetlenek, és azt lehet mondani, hogy bizonyos szempontból pénzügyileg is függetlenek a centrumtól, tehát önálló gazdálkodó egységként, bizonyos szintig önálló gazdálkodási egységként tudnak működni.

A kamarákkal jó a kapcsolatunk, tulajdonképpen segítik a mi munkánkat, és a szakmai, tehát a gyakorlati képzés szervezése kimondottan az ő feladatuk és az ő felelősségük is, tehát nemcsak a feladatuk, hanem az ő felelősségük is azoknak a cégeknek, vállalkozásoknak a felkutatása, amelyek alkalmasak a gyakorlati képzés folytatására, és ez szakmai felelősségük is, tehát ők felelnek azért, hogy a képzés ott megfelelő legyen.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony a tanulói szerződés kapcsán kérdezett. Valamivel 50 ezer alatt volt, 48-49 ezer volt a tanulói szerződés két évvel ezelőtt. Most 53 ezer a tanulói szerződések száma, és ahogy tudjuk a gyakorlati képzőhelyek számát növelni céges képzés, tehát a duális képzés keretén belül, ezt mindenképpen szeretnénk 70 ezerre feltornászni. *(Kunhalmi Ágnes: Mennyi idő alatt? Kábé egy év? Két év?) Három év. (Kunhalmi Ágnes: Köszönöm.)*

A szakképzési centrumokat a képviselő asszony a tiszkekhez hasonlította. Én nem hasonlítanám. Ez két különböző kategória minden tekintetben. Lehet, hogy

annak idején, mikor 2003-2004 környékén a tiszkek mint ötlet felmerültek, hasonló oknál fogva merültek föl, de az utolsó években működő tiszkek nem is hasonlítanak arra, ahogy ezt a szakképzési rendszert mi struktúrájában, intézményrendszerében fölépítettük. Teljesen más volt akkor is a cél, de ahogy működtek, teljesen másképp működtek, tehát nem hasonlítanám egy kicsit sem a mostani centrumok működtetéséhez.

Elég lesz-e a két év felkészülés az érettségire? Tulajdonképpen visszatérünk arra a rendszerre, ami 2002-2010 között működött, akkor is ez volt. Egyébként még a kívánalmak tekintetében is, az oktatók képzettségének tekintetében is ugyanaz fog visszatérni. *(Kunhalmi Ágnes: Kár volt megváltoztatni!)* Tehát főiskolai, egyetemi végzettséggel, attól függ, hogy milyen képzést végeznek, lehet végezni az elméleti szakmai tárgyak oktatását; a szakmai gyakorlat tekintetében minimum érettségivel kell rendelkeznie annak, aki szakmai oktatóként részt kíván venni ebben a munkában.

Központi tanműhelyek természetesen, ahogy említettem, de úgy látszik, hogy nem voltam eléggé alapos, vagy nem jól fogalmaztam meg a bevezetőmben a szándékunkat, tehát központi tanműhelyek vagy iskolai tanműhelyek lesznek, ahol bizonyos képzéseket el tudunk látni. És nem kell, az ön példáját tudom, hogy nem szabad felemlgetni, mert csak példaként hozta fel, nem lehet Kiskunmajsáról Tatabányára menni azért, hogy valaki egyfajta tanműhelyben végzett szakmai gyakorlatot meg tudjon szerezni. Az iskolai tanműhelyek megmaradnak, például a kiegészítő képzést ezekben fogjuk megoldani. Tehát meg tudjuk oldani azt, hogyha arra a bizonyos 5 százalékra valaki igényt tart, mert kiegészítő képzést akar kapni szakmai gyakorlat tekintetében, ezt meg tudja tenni vagy az iskolai tanműhelyekben; vagy pedig vannak olyan képzési centrumok, jelen pillanatban is, például magánkézben, amelyek ezzel foglalkoznak, vagy ezeknek a felhasználásával tudjuk ezt megoldani. Tehát nem vetjük ezt el, mint egy lehetséges alternatívát, a szakmai képzésre.

A Híd-programra reagált Vinnai képviselő úr. Ha lehet, mivel vele és az általa elmondottakkal egyetérték ebben a tekintetben, ezért még egyszer nem hoznám vissza a Híd-program jelentőségét és értelmét. Egy dolgot és egy mondatot szeretnék viszont megemlíteni. Pontosan azért vettük át a Híd II.-t, hogy ezt megfelelő módon tudjuk működtetni, és úgy tudjuk ezeket a hátrányos helyzetben lévő fiatalokat oktatni, hogy az általános iskolai végzettség mellett egy részszakmát, egy részsakképesítést is tudjanak szerezni. Én nem értek egyet a képviselő asszonnyal abban, hogy ez a részsakképesítés nem keresett a piacon. Higgye el, ha véletlenül valaki részsakképesítést tud megszerezni az építőipar kapcsán, az építőipar fel fogja szívni ezeket az embereket, igény van ezekre a részsakképesítésekre. *(Kunhalmi Ágnes: Csak az elvándorlás miatt...)*

Mi lehet az elvárás a nagyvárosok felé? Elvárásokat nem mernék megfogalmazni, mert véletlenül kimegy ebből a teremből, hogy az államtitkár elvárásokat fogalmaz meg. Ebből súlyos sajtóhír lehetne, vagy súlyos sajtóhírek jelenhetnének meg. Én inkább azt mondom, hogy miután egy nagyvárosnak nemcsak az előnyeit kell élvezni, az iparosodásnak vagy éppen a foglalkoztatás tekintetében a jó eredményeknek az előnyeit, hanem ez felelősséggel is jár, és nemcsak a városban élő emberek tekintetében, hanem a térségben élő emberek érdekében és tekintetében is.

Azt hiszem, nagyon-nagyon sok nagyváros teszi azt, amit Győrben is tesznek, megfelelő ösztöndíj-programokat találnak ki pluszban annak érdekében, hogy a képzés, a foglalkoztatás még hatékonyabb és még jobb legyen. És egyre több nagyváros teszi ezt az országban, mert látják azt, hogy közös érdekünk az, nemcsak az

államnak, hanem az egyes önkormányzatoknak is érdeke az, hogy megfelelően képzett szakemberek legyenek, és lehetőség szerint az adott településen, azon a településen megmaradva álljanak a munkaerőpiac rendelkezésére.

Ikotity István felvetésére és kérdéseinek egy részére szerintem már válaszoltam, vagy válaszoltunk. Az egész életen át történő tanulás fontosságában egyetértünk. De én azt hiszem, önnel ellentétben, képviselő úr, hogy pontosan ennek a lehetőségét teremtjük meg ezzel a változással, vagy teremtettük már a bevezetett változásokkal. Azzal például, hogyha valaki meggondolja magát fiatal korában, 25 éves koráig ingyenesen szerezheti meg az első, vagy akár a második szakmáját is; azzal, hogy a felnőttképzésben a második szakma megszerzése ingyenes lehet, tehát át tud térni egy másik területre, mint amit addig végzett.

Vagy éppen azzal, elnézést, hogy régi fogalmat használok, az ipari szakmunkásképzésben, tehát a szakképzésben részt vevőknek nem zárul be három év után a lehetőség, és csak úgy nyílik meg mondjuk a felsőoktatásban való elhelyezkedésre, hogy újabb négy évre beül az iskolapadba, mondjuk egy levelező tagozaton vagy esti tagozaton, hanem egy kétéves továbbtanulással megszerezheti az érettségit és szakirányban nagy eséllyel tovább tud tanulni, hogyha a megfelelő elszántsága és a megfelelő tudása megvan.

Természetesen én is annak örülnék, hogyha mindenki el tudna menni egyetemre, főiskolára, az nagyon-nagyon jó dolog lenne, még annak ellenére is mondom ezt, hogy egyébként kétkezi munkára is szüksége van minden társadalomnak. Talán ebben is egyetérthetünk, de azért lássuk be, hogy van, aki nem biztos, hogy el tud végezni egy egyetemet; nem biztos, hogy el tud végezni egy főiskolát, de még kiváló szakember lehet belőle. Kiváló szakember lehet belőle, aki egyébként a szaktudásával, a munkahelyén megszerzett jövedelmével egy komoly egzisztenciát tud kiépíteni magának.

Az előkészítés. Ikotity István képviselőtársam talán egy kis kritikát is megfogalmazott, hogy az átalakítás nem történt megfelelő előkészítéssel. Én azt gondolom, hogy a szakképzési roadshow, az, hogy érdekképviselői szervezetekkel is rendszeresen egyeztetünk, ma is, meg régebben is, talán azt mutatja, hogy nem biztos, hogy úgy van, ahogy ön megfogalmazta. Szeretném elmondani, hogy amit a végén felsoroltam, vagy egy-két példát felsorolva előhoztam, hogy mit szeretnénk módosítani a jogszabályokban annak érdekében, hogy még jobb legyen a szakképzés Magyarországon, az többek között érdekképviselői szervezettel történt egyeztetés után alakult ki. Tehát vannak, akik ezt támogatják is. És maga a módosító javaslat is úgy alakult ki, hogy helyenként kompromisszumos megoldás született, tehát mind a két fél engedett esetleg a saját eredeti elképzeléséből.

Hiller István képviselőtársam feltett egy kérdést, amire igennel, nemmel is lehet válaszolni: működőképes-e ez a rendszer, tehát a centrumok működőképesek-e? Igen. Eddig legalábbis ezt bizonyítja. Ha olyan jelek jelennek meg, amelyek azt mutatják, hogy zavar van a rendszerben, abban a pillanatban bele fogunk nyúlni és igazítani fogunk rajta, mert azt látjuk, hogy azt, amit az elődeink kitaláltak, mert én most ebből a szempontból is hozott anyagból dolgozom, az működőképes. Vagy hogyha szabad viszonyítani, működőkévesebb, mint más, és ez már szerintem nagyon-nagyon fontos megállapítás.

A centrumoknál nem volt különösebb gond, nem jelentkezett olyan probléma, ami miatt jelen pillanatban gondolkoznunk kellene egyébként a struktúra átalakításán. Többek között annak köszönhetően, hogy a megfelelő döntési jogosultságok ott vannak, ahol azoknak lenniük kell.

Kellőképpen decentralizált-e. Úgy gondoljuk, hogy igen, és megfelelő módon megcsináltuk, tudjuk működtetni a rendszert.

És már reagáltam erre, de azért szeretném előhozni, hogy nem a kereskedelmi és iparkamara diktál. Egy partneri viszony van közöttünk, és nemcsak ők vannak ebben a munkában benne, hanem természetesen másokat is belevonunk a munkába.

Az elnök asszony felvetéseire és kérdéseire szerintem egyikre-másikra már válaszoltunk, a Híd-program kapcsán, hogy gimnáziumba el tud-e menni valaki, vagy nem megy, vagy éppen a képességei alapján tovább tud-e tanulni vagy sem. Tehát azt szeretnénk mi is, hogyha úgy tudnánk felzárkóztatni mindenkit, hogy a képességei alapján a legtöbbet tudja magából kihozni. Ezért csináljuk a Híd-programot, ezért csináljuk a GINOP-os európai uniós pályázatból azt a lemorzsolódás megakadályozásáról szóló vagy azt szolgáló programot, hogy ez megtörténhessen.

Viszont nagyon-nagyon fontosnak tartom azt, és lehet, hogy a bizottság nagyon sok tagja nem osztja a véleményemet, hogy nem biztos, hogy... Nem, nem is ezt mondom. Az én véleményem szerint az is nagyon fontos, hogy frusztrált gyerekek ne kerüljenek ki az iskolapadból, tehát ne úgy végezzenek el négy évet akár szakgimnáziumban, akár gimnáziumban diákok, hogy sikertelenséget sikertelenség hátán hordja az a négy év az ő esetükben. Ezért mi azt szeretnénk - és mindjárt indokolom, hogy miért mondtam ezt a mondatot -, ha egy felvételi vizsga jönne be a rendszerbe a szakgimnáziumokba és a gimnáziumba menő gyerekek esetében, hogy lehetőség szerint mindenki ott tanuljon tovább, ahol egyébként számára egy ilyen felvételi esetén látható módon a legjobb. Mert én tapasztaltam - szerintem a bizottság többsége tudja, hogy valamikor én tanítottam, néhány évet pedagógusként éltem -, hogy egyébként, ha valaki egy gimnáziumot végigbukdácsol, nagy nehézségek árán végzi el, nagyon komoly problémái vannak a továbbtanulás tekintetében, nem a felsőoktatásban, hanem egyáltalán a továbbtanulás tekintetében. Ezért jó lenne, ha mindenkit a képességének, szándékának, motiváltságának megfelelő iskolába tudnánk beiskolázni. Ez egy következő lépés lesz, amit szeretnénk mi elérni.

Az iskolai erőszak kapcsán néhány gondolatot fogalmazott meg az elnök asszony. Küzdünk ellene. De többek között a Híd-program is erre szolgál, a lemorzsolódás elleni program is erre szolgál, mert nem feltétlenül csak szakmai vagy oktatási kérdés ezeknek a programoknak a végrehajtása, hanem ez nevelési kérdés is, nagyon komoly nevelési része is van ennek. Tehát én azt gondolom, hogy egyik eszköze ennek, hogy a szakképző iskoláinkban ilyen ne legyen, hogy ezt megfelelően tudjuk e programok keretén belül is végezni, és olyanok kerüljenek be a szakképzésbe, akik egyébként megfelelő magatartási normákkal rendelkeznek.

Én ennyi kérdésre emlékeztem. Szerintem, miután sok kérdés között átfedés volt, a felvetésekre nagyjából tudtam reagálni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úrnak a beszámolót, illetve a kérdésekre adott válaszait, és azt is, hogy rendelkezésünkre állt. Helyettes államtitkár úrnak és a főosztályvezető úrnak is köszönjük. Jó munkát kívánunk a továbbiakban is.

Ezzel az 1. napirendi pontot lezárom.

**Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377. számú törvényjavaslat
(Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján)**

A 2. napirendi pontunk Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz kapcsolódó bizottságként vita lefolytatása. Azt javaslom, hogy a költségvetés egészéhez kapcsolódjon a bizottság, így bármely részéhez lehet módosító javaslatot benyújtani. Van-e más javaslatuk a képviselőknek ezzel szemben? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést. Van-e hozzászólási szándék ehhez a napirendi ponthoz? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Határozathozatal

Akkor szavazunk. Ki az, aki támogatja, hogy a T/10377. számon benyújtott költségvetési törvényjavaslat egészéhez kapcsolódjon a Kulturális bizottság? Aki ezzel egyetért, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Volt-e nem szavazat? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt.

Ezzel a 2. napirendi pontot is lezárom.

**A közoktatás átalakításának szabályozási elveiről szóló H/9970. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A 3. napirendi pontunk a közoktatás átalakításának szabályozási elveiről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való vita lefolytatása és a döntés. Tóbiás József és képviselőtársai előterjesztéséről van szó. Az előterjesztők közül jelen van Hiller István és Kunhalmi Ágnes. Kérdezem, hogy melyikük kíván szólni. *(Jelzésre:)* Hiller István jelzi, hogy ő. Parancsoljon!

Dr. Hiller István hozzászólása

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Nem is nagyon akarnánk titkolni, hogy ezzel a mai kezdeményezéssel egy sorozatot kívánunk megnyitni. Jelen kezdeményezés a Tanítanék mozgalom 12 pontja, amely az országos sajtóban is ismert, amelynek azonban a magyar Országgyűlés a parlamenti vitáját nem folytatta le. Ezért mégiscsak szükségesnek tartom, hogy az a bizottság, amelynek kompetenciájába a leginkább tartozik az oktatás, foglalkozzon ezzel a kérdéssel.

De már most szeretném jelezni, hogy bár bízom abban, hogy a tisztelt kormánypárti képviselők is szükségesnek tartanak olyan kérdéseket megvitatni, amelyekben a véleményünk akár különböző is lehet, de mégiscsak foglalkoztatja az ország szakmai közvéleményét, és talán mondhatom, hogy a szakmain túl a szélesebb közvéleményt is, nem kívánnánk itt megállni. Minthogy igen erőteljes problémákat látunk a szakmai szervezetek, a szakszervezetek és a kormány, illetve a kormánypártok közötti szakmai kommunikációban, én jelen esetben is bár jogosnak, de felháborítónak tartom, hogy egy fontos és jelentős szakszervezet vezetőjének önök nem adnak szót a magyar Országgyűlés szakszervezetében. Ezt önök megtehetik. Ugyanakkor jelen kezdeményezésünkkel azt is szeretnénk képviselni, hogy ha ők nem kaphatnak szót, mert egész egyszerűen önök megtiltják nekik, hogy jelen keretek között kifejhessék a véleményüket, akkor különböző szervezetek véleményét felvállalva mi ezt képviselői jogon be akarjuk hozni.

Ezért már most szeretném jelezni, hogy függetlenül a jelen döntésüktől úgy a Pedagógusok Szakszervezetének, mint a Pedagógusok Demokratikus

Szakszervezetének és a későbbiekben más legitim szervezeteknek a szakmai javaslatait - hiszen ezek szakmai javaslatok - jelen formában, ahogy az most megtörténik egy kezdeményezés kapcsán, a továbbiakban ülésről ülésre be fogjuk nyújtani, ebben sorrendet és hierarchiát mi mint MSZP nem kívánunk meghatározni, értelemszerűen egyfajta sorrendet persze igen, hiszen egy bizottsági ülésre csak egy javaslatot gondoltunk behozni.

Kérem a tisztelt elnök asszonyt és a tisztelt bizottságot, hogy így mérlegeljék a beadványunkat. Ez jelen esetben az előbb említett szervezet 12 pontja, de fogunk jelentkezni más említett szervezetek véleményével úgy, hogy ahhoz mi sem hozzátenni, sem abból elvenni nem kívánunk, majd a vita során nyilván kifejtjük álláspontunkat. Arra kérem önöket, hogy ütköztessük a véleményünket, tegyék lehetővé, hogy ez a vita itt és a plenáris ülésen is lefolyhassék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Képviselői hozzászólási szándékát máris jelzi Dunai Mónika. Parancsoljon!

Vélemények, hozzászólások

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Az egy dicséretes dolog, hogy valaki a köznevelés helyzetét, a magyar oktatásügyet fontosnak tartja, és benyújt ehhez hasonló javaslatokat. Az is dicsérendő, hogy egy bizottsági ülésen ezt szóvá teszik. Az is dicsérendő, hogy a szakszervezet vagy bárki szót szeretne kérni a bizottsági üléseken.

Azonban én rendkívül rossznak, hátrányosnak és érthetetlennek tartom, ha valaki valóban a szakmát szeretné képviselni, hogy csak a politikusok között, tehát a parlament falai között, csak a parlament egy bizottsága - még ha ez az oktatásüggyel is foglalkozó bizottság - fejt ki a véleményét, és egészen egyszerűen figyelmen kívül hagyja, és semmibe veszi azt a fórumot, ahol a szakma a tárca vezetésével a szakma javaslataira kíváncsi.

Önök kezdeményeztek egy parlamenti vitanapot, ezt 8 óras időkeretben tárgyalta is a parlament. Én azt gondolom, nem méltányos azt mondani, hogy nem kívánunk a parlament falai között mindezek ellenére beszélni. Nyolc órán keresztül önök is, mi is elmondhattuk az álláspontunkat, tehát nincs így, hogy erről nem beszélünk.

Bár én egyedülként megszavaztam az előző napirendnél Mendrey László hozzászólási kérelmét, annak ellenére, hogy a PDSZ sem hajlandó részt venni a nemzeti kerekasztal tárgyalásain. Ez olyan, mint hogyha valaki felvállaltan politikai ügyet szeretne kreálni az oktatásügyből. Mert ha valakinek a szakma fontos, akkor eljön ide is, és eljön a nemzeti kerekasztal tárgyalásaira is, megbeszéléseire is. Ez az, ami felvezetőként, általánosságban a véleményem az előterjesztéssel kapcsolatban.

A tartalmi része pedig a következő. Ezen 12 pont mindegyike olyan, amelyet most már hónapok óta, nem is tudom, öt alkalommal tárgyalta a nemzeti kerekasztal és annak a munkacsoportjai. Több száz ember, 65 szervezet bevonásával folyik az a munka, szakmai munka, amelynek keretében tárgyalják az egész oktatásügy továbbfejlesztését. Ennek a rendszerszintű továbbfejlesztésnek részei ezek a pontok, ezek mindegyike. Ezek közül már jó néhányat, tudvalevő, és mindenki tudja, a pedagógusok is, én azt gondolom, hogy már nemcsak a pedagógusok Magyarországon (*Ikotity István: Kormányinfó!*), hanem a közvélemény is nagyszerűen tudja, hogy mi mindenben történt már most előrelépés az elmúlt időszakban.

Úgy érzem, hogy az önök mostani előterjesztése, és ez egyúttal a Fidesz álláspontja is, egy előrehozatala, kivétele abból a rendszerből, ami egyébként a szakmai szervezetek bevonásával, már amelyik megtisztelt a jelenlétével ezt a nemzeti kerekasztalt, hozzájárul az ország nevelésének és nevelésügyének, oktatásügyének a továbbfejlesztéséhez.

Tudjuk azt, hogy a követelések közül - és most nem akarom mindegyiket mondani, egyet-kettőt kiemelnék - 38 milliárd forintos pluszforrást már biztosított a költségvetés a Klikre. Az egyik követelés az volt, hogy ne év közben kelljen foltozgatni; 17 milliárd ebből az adósság volt. De nemcsak az adósságot rendeztük, hanem ennél többet is; mint mondtam, 38 milliárdot fordítottunk erre.

Önök is szóvá teszik, jogosan, a nyugdíj előtt álló kollégák továbbfoglalkoztatásának a könnyítését, ésszerűsítését. Ez is szerepel a már bejelentett intézkedések sorozatában.

A tanfelügyeleti és önértékelési kézikönyvek módosítása, vagy ennek a rendszernek a könnyítése, ésszerűbbé tétele szintén egy olyan pont, amit tárgyalt már a kerekasztal, és már bejelentés is született ezekben a kérdésekben is. Tudjuk, hogy az intézményi önértékelés is 2 év helyett 5 év lesz a jövőben. Tudjuk azt, hogy a tanulói terhek kapcsán, és ebben egyetértünk, tehát nem vitatkozni szeretnénk egyáltalán, amikor önök azt mondják, hogy csökkenteni kell a tanulói terheket, ennek irányába történnek a lépések.

De hogyha még itt kiragadok néhányat, tényleg a teljesség igénye nélkül: a szegregáció például, a növekvő szegregáció visszaszorítása. Nem történt olyan jogszabály-módosítás, amely egyáltalán lehetővé tenne szegregációt az oktatásban. Tehát ez törvényi szinten nem változott az elmúlt években.

Vagy a tankönyvválasztás tényleges szabadsága. Kérdezem, hogy önök megkérdezték-e a szülőket. Önök mindig meg szokták kérdezni a kormányt, a tárcát vagy a képviselőket, hogy milyen körben kérdezi meg az embereket egy-egy javaslatáról. Én nagyon-nagyon sok szülői szervezettel beszéltem, szülőkkel is és szervezetekkel is, és nagyon sokan juttatják el azt a véleményüket, és én magam pedagógusként is ezt gondolom, hogy a szülőnek nagyon fontos a kiszámíthatóság. Nem szeretik a szülők, hogyha az egyik évben, mit tudom én, Nyíregyházán laknak, ott tanulnak egy bizonyos tankönyvből, és felköltöznek Budapestre, akkor én magam pedagógusként számtalanszor találkoztam olyan helyzettel, hogy jött a mi iskolánkba egy gyermek, és utána szinte minden tantárgyból új tankönyvet kellett vásárolnia. Ez akkoriban nagy anyagi terhet is jelentett a családoknak. Ezen mi nyilván szeretnénk enyhíteni, de egyébként szervezésileg is teljesen jogos az, már csak a továbbtanulás - és ez a másik szempont - és az iskolamódosítás kapcsán, hogy amikor elvégzi mondjuk a nyolcadik osztályt a gyermek, akkor utána igen nehézkes egy pedagógusnak is, egy szülőnek is azt nyomon követni, hogy vajon milyen eséllyel indul akkor, ha x tankönyvből tanult, vagy ha z tankönyvből tanul. Tudjuk mi, pedagógusok, hogy nem tankönyvet tanítunk, hanem tananyagot tanítunk. De a szülő mégiscsak azt szeretné látni, hogy ha az ő gyermeke azt, ami le van írva a tankönyvében, tudja, akkor az valóban ötöst érdemel, és a felvételinél is majd jó eséllyel fog tudni bejutni egy olyan középiskolába, amit ők szeretnének.

Jelen pillanatban sem csak azok a tankönyvek vannak, de hogy ha szeretnének adatot, akkor ezt is el tudom mondani, hogy a jelenleg érvényes tankönyvjegyzéken több, mint 60 kiadó 3546 tankönyve szerepel. Ebből 1347 az állami kiadású és 2199 nem állami kiadó tankönyve. Ezek számok. Nagyon sarkos az önök megfogalmazása, amikor a jelenlegi tankönyvkínálatot bírálják.

És ha már a bíráltnál tartunk, akkor azt is szokták mondani, hogy a tankönyveket korszerűsíteni kell. Ez a munka folyik, és a tankönyvekben, a sok-sok ezer tankönyv közül, bizony a sajtó is megírta, biztos volt vagy 15 hiba ebben a sok ezer könyvben. Megkértük a pedagógusokat, hogyha ilyet látnak, azt jelezzék. Köszönjük azoknak a pedagógusoknak, vagy éppen szervezeteknek a véleményét, akik eljuttatják a megfelelő helyre. Azt gondolom, hogy nem politikus a politikusnak kell elmondania, hogy talált valami kivetnivalót vagy pontatlanságot egy tankönyvben, hanem azt is a maga útján-módján kell közvetíteni, mint ahogyan az oktatás fejlesztésének ma a legfontosabb szerve a köznevelési kerekasztal. Amit már egyszer korábban is mondtam, cipőt a cipőboltban szoktunk venni, ruhát a ruhaboltban szoktunk venni. Én azt gondolom, hogy most a nemzeti kerekasztal tárgyalásaiba kell annak bekapcsolódnia, aki bármit is szeretne előmozdítani. Ha nem ezt teszi, márpedig nem ezt teszi az ellenzék, és sajnálatos módon a szakszervezetek sem ezt teszik, akkor politikát csinálnak az oktatásügyből. Önök számtalanszor azt mondják, vagy vádolnak politikusokat, többek között a kormánypártokat is, hogy beviszik a politikát az iskolába. Hát, ez pont fordítva van.

Mi szakmai alapon közelítjük meg a kérdést, és azt gondolom, hogy csak annak fontos az oktatásügy, aki a cipőt a cipőboltban vásárolja, tehát a szakmai javaslatait a nemzeti kerekasztal tárgyalásain keresztül juttatja el.

Én azt értem, hogy a szakszervezetek harcolnak egymással, hogy ki fogja képviselni a pedagógusokat. Azt is látom, hogy próbálják a szakszervezetek most magukhoz visszacsábítani a különféle közneveléssel foglalkozó civilek ténykedéseit. Én azt gondolom, hogy nekem, nekünk és a Fidesznek semmi köze ahhoz és a parlamentnek sincs, semmi köze, amilyen játszma most folyik a különféle szakszervezetek és érdekképviseltek között. Azt kérem, hogy ezt játsszák le maguk között; lépjenek fel, ahogyan akarnak; nyerjenek meg maguknak annyi pedagógust, amennyit szeretnének. De ha valóban szeretnének javaslatokat megfogalmazni érdemben, akkor azt ne politikai színben feltüntetve, ne az ágazatot manipulálva tegyék. Egyébként én azt gondolom - én magam pedagógus vagyok, 20 évig tanítottam iskolában, gyakorló tanárként -, és tudom, hogy a pedagógusok odafigyelő és kritikus, szakmát képviselő emberek. Nem könnyű őket megvezetni, remélem, nem is fogja tudni senki megvezetni.

Azoknak az észrevételeit pedig köszönjük, akik veszik a fáradságot, hogy ami a fejükben van, azt továbbadják az államtitkárságnak, és hozzájárulnak ahhoz, hogy ebben a rohamtempóban készülő fejlesztési szakaszban el tudják mondani a véleményüket, hogy az része tudjon lenni azoknak a változtatásoknak, amelyek most ezekben a hónapokban zajlanak a kerekasztal-tárgyalásokon.

Összefoglalva: politikai akciónak tekintjük ezt az előterjesztést. Olyan, mintha egy olyan házat, amely most egyébként jó úton halad, megvannak az alapjai, épül, hozzáteszi mindenki a véleményét - és még egyszer mondom, számos pontjában már előrelépés is van, és nem is vitatkozunk vele -, önök most a parlament elé akarnak hozni félkész állapotban, mint egy félkész házat, amihez még lehetne hozzátenni és kell is hozzátenni, de már tatarozni szeretnék. Nem lehet a házat addig tatarozni, amíg fel nem épült, és az összes téglája meg teteje meg minden oda nem került. Ez így lesz, a tető is oda fog kerülni, ebben kérjük a segítségüket, és az egész folyamat végén, amikor megtörténnek a jogszabály-változtatások - ami hamarosan meg fog történni -, abban kérem a segítségét mindenkinek, aki komolyan gondolja a magyar oktatásügy fejlesztését. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Vinnai Győző, tessék!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Ezt a határozati javaslatot én magam is politikai akciónak, politikai előnyszerzésnek gondolom, és most már azt is tudom - mert Hiller István mondta -, hogy egy sorozat része, első darabja, egy előadás első lépése. Nekem eszembe jut egy három hónappal ezelőtti kép: az első köznevelési kerekasztal ülése után a bizottság tájékoztatást kapott a tárgyalásokról, és ott ült Palkovics államtitkár úr mellett a Herman Ottó Gimnázium igazgatója, Madarász igazgató úr, aki azt mondta, hogy elégedett vagyok az első tárgyalással, az eredményekkel, és másnap azt látom, azt hallom, hogy mindenki elhatárolódott tőle, hogy ő a saját véleményét mondta, nem így van. Akkor számomra kiderült, hogy ez egy színjáték: nem fogadjuk el - és a szakszervezetek részéről sem fogadjuk el - a köznevelési kerekasztalt, nem legitim, nem azokat hívták meg, akiket mi gondoltunk, és nem szakmai kérdésekről folyik ott a diskurzus.

Én azt hiszem, hogy az elmúlt három hónap bebizonyította, hogy nagyon sok szakmai kérdéstről szót váltottak a munkabizottságok, a tanárok, az akadémikusok, számokat lehetne mondani, és én azt gondolom, hogy a 12 pont fölött elszállt az idő, elavult, mert sok olyan kérdés van már benne, amiben intézkedés történt, például az állami intézményfenntartónál. Ha csak a szerkezeti változást nézzük, március 1-jén történt egy változás, és most július 1-jén abban a formában meg is fog szünni, ahogy lézett. És igazuk van, én is azt mondom, ha javítani akarunk az oktatáson, abban partnerek vagyunk. Ha a működtetésen javítani akarunk, hogy rugalmas legyen, decentralizált legyen, az igazgatóknak legyen egy önálló jogkörük, hasonlítson esetleg a szakképzési centrumokhoz, olyan kis állami intézményfenntartók vagy köznevelési intézményfenntartók jöjjenek létre, akkor azt lehet támogatni.

De én azt gondolom, az egész MSZP-frakció aláírta most ezt a határozati javaslat-tervezetet, és szerintem a frakció szándéka csak egy lehet, ami most megerősítést is nyert, hogy akik jegyzik ezt a határozati javaslatot - az egész MSZP-frakció -, egy politikai előnyt akarnak ebből kovácsolni, hogy a 12 pont mögé beálltunk, amely 12 pont már elvesztette értelmét nem, de legalábbis aktualitását. Éppen ezért, mivel - mint ahogy említettem - a működés területén, a pedagógusminősítés területén, a finanszírozás területén, sok területen történt érdemi változás az én megítélésem szerint, nem tudjuk támogatni vagy nem tudom támogatni ezt a határozati javaslatot.

Talán még egy mondat a szegregációról. Ez a bizottság azt is föl vállalta, hogy egy szegregációs ülést tartott, amikor szakértőket hívtunk meg. Minden parlamenti frakció szakértőt állíthatott, beszélünk erről a kérdéstről, nem mondom, hogy megoldottuk, mert ez egy nagyon nehéz kérdés, de foglalkozunk vele. Az én választókerületemben is van olyan - például Tiszavasvári olyan terület -, ahol fölmerül ez a probléma, a jogvédők állandóan ott vannak, intézkedési tervet készített a megfelelő tankerületi vezető, és ebből a szempontból azt mondom, sok türelemmel és kitartással lehet ezen a területen változtatni vagy kicsi eredményt elérni, már annak is örülni kell, de azt nem lehet mondani, hogy ne foglalkozott volna a parlament szakszervezete ezzel a kérdéssel. Ezt csak példaként mondtam el.

A tananyagcsökkentésről talán még egy gondolatot, az óraszámokról, a 22 óráról: éppen tárgyalások folynak. Az a pont, ami a Civil Közoktatási Platform egyik pontjaként ott szerepel, most nem állja meg a helyét, mert éppen tárgyalások folynak arról, hogy a kötelező óraszám mennyi legyen. Ugye, ott szerepel egy 22-es szám.

Valamit még érzek ebben a dologban. Ha tananyagcsökkentésről beszélünk, a tanulói óraszámok csökkentéséről, amikor konkrét javaslat van, hogy csökkentsünk

valamit, akkor egyből a szakos tanárok - mert végül is jogos, ha kevesebb órája lesz - tiltakoznak ez ellen, és Tóbiás képviselőtársam vezérletével egy határozati javaslatot nyújtanak be, hogy ne legyen tananyagcsökkentés, ne legyen tanulóórászám-csökkenés. Tehát azt gondolom, sokat fogunk még erről beszélni, de ezt a határozati javaslat-tervezetet így nem tudom támogatni.

ELNÖK: Iktóty alelnök úr, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök asszony. Egy kérdésem lenne Dunai Mónika képviselő asszonyhoz. Az hangzott el a szájából, hogy a köznevelési kerekasztal a hazai közoktatás, köznevelés fejlesztésének a legfontosabb fóruma. Az lenne a kérdésem, hogy ez a kerekasztal mikor, hol, mely munkacsoportján belül tárgyalta azt a kérdést, hogy például a 198 helyett most 57 kis KLIK fog létrejönni tankerületi központok helyett, vagy azt a bejelentést, amit csütörtökön tett Lázár János, ami a teljes államosításról szól. Az lenne a kérdésem, hogy ez a legmagasabb fejlesztési szerv milyen instrukciót adott a kormánynak. Meghallgatta-e ezt a legmagasabb fejlesztési szervet a kormányzat, amikor meghozta ezeket a döntéseket? Én úgy gondolom, hogy nem.

Mi erről a köznevelési kerekasztalról éppen ezért tartjuk - ahogy sokszor elmondtuk -, hogy a barátaikat, azokat, akik önöket támogatják, hívják meg, de úgy tűnik, hogy nem mi csináltunk belőlük bohócot, hanem éppen önök, amikor ezeknek a döntéseknek a meghozatalakor nem kéri ki az ő véleményüket, sőt, szemlátomást figyelmen kívül hagyják. Meddig terjed az önök érdeklődése a szakmaiság fölé?

ELNÖK: Szabó Szabolcs, tessék!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Igyekszem rövid lenni. Én nem hiszem, hogy a szemantikai vitákba nagyon bele kellene folynunk, hogy ki mit ért politika alatt, és aztán érvként, hogy ez politikai kérdés, mert politika lett belőle csinálva, ezt itt felhoznánk. A közügyekkel való foglalkozás, az politika, mi az a pártpolitika, most a parlament a pártpolitika terepe vagy sem, akkor az miért érv, hogy egyébként valaki politizál a parlament bizottságában; szóval ez túlságosan messzire vezet, én javasolnám, hogy ezt érvként ne használjuk, mert ez olyan nagyon nem ül, szerintem.

Azt láttam egyébként, hogy Dunai Mónika megszavazta, hogy Mendrey úr hozzászólhasson, és én becsülöm is ezért, csak az a furcsa, hogy egyébként utána megtámadja, és a kollégák nem adnak rá lehetőséget, hogy válaszoljon. Ez egy kicsit furcsa. Nyilván én nem tudok válaszolni Mendrey úr helyett arra, hogy miért nem mentek el. Ha már föltette neki a kérdést, esetleg szavaztassák meg még egyszer, hátha tud erre válaszolni.

De itt felmerült már, hogy valószínűleg többen voltak már annyira ravasz rókák ebben a folyamatban, hogy előre sejtették, hogy mi lesz, és biodíszlet nem akartak lenni. Nagyon tipikus történet ebben szerintem az, ami a Klikkel megy. Elindultunk onnan, hogy Rétvári államtitkár úr bejelentette: a Klik megszűnik. Pár nap múlva: megszűnik, de (*Kunhalmi Ágnes: Mégsem!*) csak átalakul. Aztán: nem szűnik meg, hanem csak átszervezzük. Majd most már ott tartunk, hogy egyébként teljes államosítás lesz. És akkor, persze, nyilván, egy este alatt leesett a miskolci igazgató úrnak is, hogy ő itt be lett palizva, de erre ők tudnának válaszolni, nem én. Én ezt csak kívülről látom, nyilván ebben nem voltam szereplő.

Vagy a másik ilyen tipikus: Dunai Mónika képviselőtársam is említette, hogy 38 milliárd pluszforrást odaadtak a Kliknek. Ezt mi nyomozzuk hetek óta - nincsen 38 milliárd többletforrás! Erről se kormányhatározat, se költségvetés-módosítás nincs. Ha mi jól értesültünk, itt egyszerűen annyi történt, hogy egy költségvetési trükkel az év későbbi részébe betervezett összegek vannak előrébb hozva. (*Kunhalmi Ágnes: Így van!*) De egyelőre ezt nem látjuk. Én azt elhiszem, hogy később ezt majd valahogy megoldják, de egyelőre a pluszforrást mi nem látjuk benne. Az akkor lesz ott, ha az konkrétan valahonnan oda lesz téve, tehát van egy keretmódosítás vagy egy költségvetés-módosítás.

A tankönyvügy nyilván szakmai jellegű kérdés, én ebbe nem is nagyon akarok belemenni. Csak mindig a gyerekkori emlékeim jutnak az eszembe. Én a szocializmusban jártam általános iskolába, nagyobb részét, és már ott is úgy volt, hogy például amikor a szüleim beíratottak első osztályba, az egy pici iskola volt, két első osztály indult minden évben. Az egyik osztály ezzel a módszerrel tanult írni-olvasni, a másik osztály a másikkal. És a tanító néni személye, a gyerek habitusa döntötte el azt, hogy melyiket ajánlották neki. Tehát annak szerintem van értelme, hogy másfajta pedagógiai programot használunk, és ez korábban is így volt. Nem biztos, hogy az az érv, hogy legyen mindig, mindenhol, minden egységes, az már önmagában előrevezető, meg előremutató. Meg egyébként is egy picit ezt túldimenzionálnak tartom, mert itt néhány tankönyvcsaládról beszélünk igazából.

Ezeknek a tankönyveknek a nagy része munkafüzet és a többi, de itt néhány tankönyvcsaládról beszélünk. És én korábban se tartottam nagy problémának, hogy több tankönyvcsalád van, és most sem. Mint ahogy a kritikák se arról szólnak szerintem, hogy most akkor ez a 15 hiba benne van, vagy sem, hanem van, aki azt mondja, hogy taníthatatlan; van, aki meg azt mondja, hogy jól tudja használni. És a viták valahol itt folynak, azt gondolom.

És nyilván az is félrevezető bizonyos értelemben, amit a képviselő asszony mond, hogy merthogy 2199 nem állami tankönyv ott van a listán. Persze, mert szerencsétlenek, amikor bejött az új NAT, akkor befizettek egy rakat lóvét, elmentek, a tankönyvet az új NAT-nak megfeleltették, megkapták rá az engedélyt, kaptak rá egy pecsétet. Rajta vannak a listán, csak éppen rendelni nem lehet.

Most már eljutottunk oda, hogy egyébként még le is húzzák a listáról. Korábban egy miniszteri levél alapján történt meg ez, hogy azt mondták: na, azt nem. Most már ilyen nincs, mert rájöttek, hogy az törvényellenes, ezért kitalálták azt, hogy a Klik húzogatja le, hogyha valaki mást rendel.

Tehát az igaz technikailag, amit a képviselő asszony mond, ettől függetlenül nem lehet rendelni azt a 2199-et, illetve egy részét (*Kunhalmi Ágnes: KELLO!*) lehet, munkafüzetként, hogyha azt nézzük, de alaptankönyvként nem. Nagyon röviden ennyit, tényleg nem akarom tovább húzni. Köszönöm szépen. (*Dr. Hiller István: Szavazzunk!*)

ELNÖK: Dunai Mónika kért még szót. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Nagyon röviden. A kormány képviselőjében nem tudok nyilatkozni, hogy mikor és kit hallgattak meg, viszont azt az egy mondatot szeretném helyesbíteni, korigálni, amit Iktóty István mondott, hogy csak azokat hívjuk meg a kerekasztalra, akiket akarunk, vagy aki szimpatikus éppen a kormánynak. Hát pont nem erről van szó. Mindenkit meghív. (*Közbeszólás: Szakszervezet....*) Pont fordítva van: ki fogadja el, és ki nem fogadja el. Sajnos vannak

olyanok, akik nem fogadják el. Én ezt nem tartom helyénvalónak, és 30 év múlva sem fogom visszamenőleg helyénvalónak tartani.

Én nem veszek részt ezeken a tárgyalásokon, hiszen én ma nem vagyok semelyik szakmai szervezetnek tagja aktívan. Úgyhogy ezért erről nem tudok így, első kézből beszámolni. De mivel az államtitkár úr itt szokott lenni, és vállalta is, hogy időről időre, talán havonta, havi rendszerességgel beszámol, és nemrégiben itt is volt, a nemzeti kerekasztalon történekről, ezt érdemes lesz majd tőle megkérdezni. De azt az egyet mindenféleképpen hangsúlyozom, hogy meghívást minden szervezet kap, csak *(Ikotity István: Nem ezt kérdeztem.)* nem mindenki él ezzel a lehetőséggel, amit sajnálok. Köszönöm szépen.*(Ikotity István: Figyelembe veszik-e?)*

ELNÖK: Van-e más képviselői hozzászólási szándék a napirendhez. *(Senki sem jelentkezik.)* Nagyon röviden én is hozzászólnék, hogyha nincsen.

Nem tudom, hogy miért függ össze ezzel az előterjesztéssel, hogy egyébként ki mit csinál máskor. Tehát nem tudom, hogy most elmegy a köznevelési kerekasztalra, vagy nem megy el, vagy külön platformon van, ez teljesen mindegy. Itt egy előterjesztésről van szó, amelyik felvet kérdéseket az oktatás jelenlegi működésével kapcsolatban. Arról szavaz a bizottság, hogy legyen-e szó ezekről az Országgyűlésben. Most teljesen mindegy, hogy ezt ki terjeszti elő, vagy kinek az ötlete, vagy ki fogalmazta meg, a tartalmát nézzük, hogy ezeket olyan kérdéseknek tekintjük-e, amikről ebben a bizottságban vagy a plenáris ülésen szó legyen. Erről szavazunk.

Én se értek mindennel egyet, ami le van írva ebben, de legitim felvetésnek tekintem az összeset, érdemi felvetésnek tekintem az összeset, és úgy gondolom, hogy a bizottságnak is és a parlamentnek is foglalkoznia kell ezekkel a kérdésekkel. Nagyon jó, hogyha a kormányzat is foglalkozik egyébként ezzel; meg nagyon jó, hogyha vannak civil szervezetek; de nagyon jó, hogyha vannak konferenciák is, amelyek ezzel foglalkoznak, és semmi köze nincsen ennek ehhez.

És még azt se bánom, ha az MSZP-nek ebből politikai haszna lesz. Legyen politikai haszna! A megoldás irányába kellene elmozdulni, hogy ezeket a problémákat megoldjuk. És a megoldás irányába tett lépésnek azt látom, hogyha támogatjuk ezt, hogy ezt most tárgysorozatba vesszük, és beszéljünk erről az Országgyűlésben is. Azt pedig nem látom a megoldás irányába tett lépésnek, hogyha egyébként ide nem illő kifogásokat keresünk arra, hogy erről ne beszéljünk egyáltalán a parlamentben. Tehát éppen ezért én támogatom ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét.

Más képviselői hozzászólási szándék van-e. *(Senki sem jelentkezik.)* Akkor előterjesztői zárszóra Hiller Istvánnak adok lehetőséget. Parancsoljon!

Dr. Hiller István reflexiói

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Azt gondolom, hogy ez a vita folytatódik. Mi továbbra is képviselni fogjuk azoknak a szervezeteknek a véleményét, amelyeket jeleztem. Ezt a szakmai vitát nem fogják tudni önök kikerülni.

És nem is gondolom, hogy vád lenne a megválasztott és az Országgyűlésben mandátummal rendelkező képviselők között, hogy ez politikai vita. Ez nagyon helyes, hogyha egy parlamentben politikai vita folyik.

Értettem, amit a képviselő asszony elmondott - ez egy komoly érv, tényleg! Most akkor az elkövetkező két évben ne is beszéljünk már ezekről a kérdésekről, mert volt egy nyolcórás vitanap. Vagy önöknél van egy ilyen előre bekalkulált dolog, hogy egy cikluson belül hány órát kell beszélni a közoktatásról, és ha ezt túlteljesítették, akkor nincsen mese? *(Dunai Mónika: Nem ezt mondtam!)* Tehát nem akarom a dolgot bagatellizálni, egész egyszerűen van egy beadvány, lesz is, meg azután is lesz,

meg azután is lesz, és ezt ebben a teremben is, meg a nyilvánosság előtt is a továbbiakban is meg kívánjuk vitatni. Ezért ehhez kérem a szavazást. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor nincs más hátra, minthogy döntünk a képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről. Ki az a bizottság tagjai közül, aki támogatja a H/9970. számon benyújtott határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen, azt kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 6 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal, és akkor tartózkodás nem volt, a bizottság nem vette tárgysorozatba.

(Az elnök Simon Róbert Balázssal konzultál.) Öt perc szünetet rendelék el, az előadók érkeznek.

(Szünet: 15.10-15.24)

Az ABS Fitness Park bemutatása

ELNÖK: A 4. napirendi ponttal folytatjuk a bizottság ülését. A 4. napirendi pont az ABS Fitness Park bemutatása. Köszöntöm az előadókat, Tólos Gergő és Kiss László urat. Megadom a szót Kiss László úrnak. Parancsoljon!

Kiss László tájékoztatója

KISS LÁSZLÓ, az ABS Fitness Park tervezője: Szeretettel köszöntöm a bizottság jelen lévő tagjait. Egy olyan parkot szeretnék bemutatni önöknek, amelyet teljesen magyar fejlesztésnek tekinthetünk, mi dolgoztuk ki, mi fejlesztettük ki a parkot, és Magyarországon is építjük össze.

Ez a park, egyszerű szavakkal úgy lehet leírni, egy olyan hely, ahova bárki kimehet a munka után egy kicsit húzódkodni, kicsit fekvőtámaszt tolni, vannak lépcsők, azon egy hölgy könnyedén átfut, visszafut, sportlépcső, mert 25 centis egy fellépő, egy normális lakótelepi lépcsőnek 16 centi a fellépő magassága. Ez egy kicsit trükkös, mert 25 centi, és kapásból érződik itt a különbség. Úgy alakítottuk ki, hogy aki lemegy ebbe a parkba, ott jól érezze magát, otthonosan érezze magát, és a testmozgását a legegyszerűbb módtól a komoly sportérték-teljesítményig meg tudja valósítani. Erről szeretnék bemutatni egy összefoglaló videót két percben, amelyet kérek, hogy indítsunk el, közben mesélek róla. *(Megkezdődik a videó lejátszása.)* Lenne zene is alá, de úgy tűnik, a technika ördöge ma kötekszik.

Győrben adtuk át az első parkot, amit megcsináltunk. Úgy építettük meg a parkot, hogy vandálbiztos legyen, tehát ne kelljen azon aggódni, hogy milyen környezetbe telepítjük a parkot. Vasszerkezetből áll, masszív, erős szerkezet, minimális az a kopó alkatrész, amit cserélni kell benne. Van egy karbantartási útmutató, ami alapján, ha kell, időszakosan cseréljük, de hál' istennek a 95 százaléka olyan, hogy nem lehet benne igazából kárt tenni. Mi ezt bekerítettük, de akár lehetne kerítés nélkül is, teljesen szabad területen elhelyezni ezt a parkot.

Eddig az ilyen parkok úgy működtek, hogy jórészt férfiak számára készültek. A mi parkunkban nagyon fontos szerepet kapott az, hogy a nők legalább ugyanolyan arányban találjanak bent a maguk számára állomásokat, így ezt egy közösségi platformmá is gondoltuk, hogy alakítjuk.

Hogy miért éreztük ennek szükségességét? Alapvetően a magyarországi egészségi állapot megösszegésében a mai, nagyon sok ülőmunkával, autóvezetéssel történő napi időkitöltésünk indokolja azt, hogy valahol könnyen elérhető módon

találjunk olyan lehetőséget, ahol mozoghatunk, ahol a sportmozgást be tudjuk építeni. A másik fontos szempont volt, hogy a katonaság megszűnt. Nagyon jó dolog, hogy megszűnt a katonaság, de az ifjúságnak, a fiúknak legfőképpen hiányzik az a fizikai közeg, ahol van egy aktívabb fejlődési szakaszuk fiatal korban, 16-tól 22-24 éves korig. Úgy érezzük, hogy ez a park ilyen szempontból is nagyon hatékony tudna lenni, mert egy pozitív környezetben vesznek részt. Talán, ha ilyen önszerveződő csoportok, amelyek egy ilyen park köré alakulnak, jönnek létre, jobban elviszik a drogtól, a cigarettától, az alkoholtól a fiatalokat, és itt egy jó cél, egy nemes személyiségfejlődés, a verseny, a testedzés befolyásolja őket annyira, elhúzhatja őket annyira, hogy nem a negatív, hanem a pozitív oldalról indulnak neki, és egy egészséges értékrend tud kialakulni, mert itt az elvégzett munka után várhatunk eredményt, tehát aki dolgozik, azon fog meglátszódni fizikai értelemben, hogy fejlődni fog, erősödni fog, és egészségesebbé válik.

Nem akarok számokkal senkit sem terhelni, de óhatatlanul látszik, hogy a betegségek aránya elég magas, mind a cukorbetegség, mind a gerincproblémák és a szívbetegségek aránya, és a statisztikák egyértelműen megmutatják, hogy a mozgás az egyik jelentős megelőző faktor. A prevenciót helyezzük előtérbe. Minél több lehetőséget adunk arra, hogy sportmozgással vezessük le és előzzük meg a betegségeket, később annál kevesebbet kell tb-re, illetve gyógyászati ellátásra költeni. Ez megint csak egy lényeges momentum lenne.

A parkot úgy terveztük meg, hogy a hölgyek számára is nagyon komoly lehetőséget biztosítson. Az ilyen parkok, a nemzetközi porondon lévő, hasonló kaliberű parkok, kimondottan tóló-húzó munkára épültek, és az erősebb férfiak számára lettek kitalálva. A bemutató film elején mondtam, hogy mi kimondottan hangsúlyként kezeljük azt, hogy a hölgyek, de az idősebb korosztály számára is tudjunk munkalehetőséget, edzéslehetőséget biztosítani.

Mi egy fitnessklub is vagyunk. Egy senior csoportunk van, velük is dolgozunk, egy 40 főből álló senior csoportunk dolgozik, délelőttönként két edzést csinál egy héten. Élvezettel jöttek ki a parkba, és meglepődve látták, hogy a parkot, mondhatni, teljes terjedelmében tudják használni. Az eszközök úgy vannak kitalálva, hogy a húzódzkodás kapcsán, ha itt azt mondom a hölgyek közül bárkinek, hogy húzza fel magát egy nyújtórúdon, mindenki kinevet, hogy: én ezt nem tudom megcsinálni. De itt megvan az 1 méter magasban elhelyezett nyújtórúd, amiről ha húzódzkodik valaki, akkor a súlyának a negyedét kell tudni megtartani, és ezt, mondhatni, egy 65 éves, nyugdíjas korú, senior korú hölgy is teljesen tökéletesen végre tudja hajtani. Jó érzéssel tölti el, sikerélményt ad a számára, és egyszerűen az életminősége, az életkedve változik meg tőle.

A park értékeit próbáltuk pár gondolatban összehozni. A rehabilitációra szorulóknak is nagyon sokat tud segíteni ez a park, hiszen van benne olyan eszköz, amit mi crosscore-nak nevezünk, ami a teljesen aszimmetrikus mozgásokat jelenti, tehát az egyoldalast. Akinek például a válla sérült meg, az nagyon tudja szabályozni azt, hogy csak azt az oldalt sokkal gyengébb terheléssel dolgozza meg, és fokozatosan, szakaszosan adja le a terhelést.

És a másik, ami jó: nagyon sok eszközünk van, amit akár tolószékesek, kerekes székesek is tudnak használni, hisz úgy van a rendszer kidolgozva, hogy akár egy csigán átvett kötél segítségével lehet bent dolgozni. Itt ebben a fekete oszlopban például egy ellensúly megy. A csiga azért volt lényeges, mert így a súly, amit felhúznak - ez egy klasszikus kőműves csiga, mintha betonnal teli vödört húznánk fel -, a csövön belül megy az ellensúly. Ez állítható súly, itt a hölgyeknek 20 kilót lóttünk be, a férfiaknak 36 kilót, és ezt a súlyt zárt csőben húzzák fel, tehát így nem okoz balesetet.

Ezt a kerekesszékekben lévők is könnyedén tudják használni és tudják dolgoztatni az izmaikat.

A park sajátossága, hogy minden izomcsoportot meg tudunk dolgozni; a gyakorlatok nehézségi szintje teljesen személyre szabható; fizikai erőtől függetlenül lehet használni. Tehát nincs az, aki azt mondja, hogy én abszolút nem vagyok edzésben, mit kezdek ezzel a parkkal, hanem szépen be tudja sorolni magát, hogy meglép x gyakorlatot, amiket ő maga is tud használni.

Ami még fontos, hogy ezt tematikusan gondoltuk, hogy akár önállóan is lehessen bent edzeni, csoportoknak edzők irányításával köredzést lehessen bent csinálni. Szempont volt az, hogy legyen egy olyan mérete a parknak, hogy legalább azért 20-30 ember tudjon bent dolgozni. Ez a park úgy sikerült, hogy ötvenen tudnak bent egyszerre edzeni, ami magában hordozza azt, hogy ez egy viszonylag nagyobb méretű park. Ennél tudunk kisebbet, nagyobbat is készíteni. Ez a park 50 fő egyidejű edzését teszi lehetővé.

Ezen kívül ebben a parkban lehet felméréseket, tesztek végrehajtani, sztenderdizálni lehet a gyakorlatokat, tehát bármelyik sportági szakág számára tudunk felméréseket végezni benne. És ami érdekes, hogy ez az ág Nyugaton és Amerikában nagyon jelentősen fejlődik, és komoly versenyeket rendeznek benne. Így akár versenyek színhelyéül is tud ez szolgálni.

Az ABS-edzés módszert mi dolgoztuk ki. Részben eltér sok egyéb elmélettől, nem akarok senkit se nagyon fárasztani sportelmélettel. Itt ami érdekes, hogy az erősítő mozgásokat mi kardiós mozgással kapcsoljuk össze. Ez azt jelenti, hogy valaki a karját erősíti, közben végez olyan munkát, ahol a tüdő, a keringés, a vitálkapacitás is be van kapcsolva, tehát zihálva veszi a levegőt, közben pedig csak a bicepszét erősíti jelképesen.

A konditermekben másképp van. Ott lehet szinte egy-egy izmot erősíteni, és a konditermi 1,5 órás edzés végén kimegy valaki úgy, hogy száraz, mert egy-egy lokális izom megmozgatása nem igényel akkora energiát, hogy leizzadjon tőle az ember. Ezt ebben a parkban nehéz megcsinálni, mert a gyakorlatok 90 százaléka összetett gyakorlat, és bekapcsolódik a törzsizomzat, hiszen a törzserősítés az erősítés fundamentuma.

Törekszünk arra, hogy az izmokat csoportban dolgozzuk meg. Ajánljuk a dinamikus végrehajtást. És a mozgáskoordináció, ami végül is a harmonikus mozgást jelenti, kivitelezését segítjük elő. A nyújtás a konditermekben teljesen elmarad, mi pedig azt is egy kiemelt szempontként vesszük elő, arra is programokat adunk, és ezzel is segítjük azt, hogy minél egészségesebb legyen egy itt végrehajtott edzés.

Érdekes eszközök is vannak benne, például a traktorguminak van egy színes felhasználása. Az instabil felülete miatt nagyon jól rugózik, és ezért taposófutasokat, kitöréseket, ráugrásokat, szökdeléseket lehet megcsinálni. Ez a traktorgumi még a szovjet ipar remeke, amit itt látunk, és nagyon jó tulajdonságai vannak, mert olyan, hogy egy egészséges terpeszsel végig körbe lehet taposni lábbal két oldalt a szélét; ugyanúgy fel lehet ugrani, mert csak 45 centi magassága van.

És mellette ott van ez a kötél, battle rope-nak hívják ezt a kötelet. Meglepő, de 10-15 másodpercnél senki se tudja nagyon tovább hajtani, mert annyira igénybe veszi az erő-állóképességet, hogy boldog valaki, ha ledobhatja utána a kötelet.

Ennek a parknak sajátossága, hogy egy olyan speciális gumiburkolatot kap, ami 6 centi vastag, teljesen rugalmas érzetű. Ez egyrészt TÜV-előírás is, hogy itt az esési biztonság kritériumait figyelembe kell venni az építéskor. Mi ezt egy kicsit túl is lőjük, mert a TÜV 4 centit ír elő, mi itt 6 centit tettünk le. Ez adja azt a jóérzést,

hogya bárki ne adj isten leesik vagy megbotlik, szinte úgy érzi, mintha szivacsba esett volna bele, tehát a sérülés ilyen értelemben teljesen kizárt.

Az ABS-park hatásai. Értéket teremt egyrészt, mert az egészség érték. A prevenciót, a testedzést a betegségek megelőzéséért lényegesnek tartjuk, hiszen olcsóbb megelőzni a betegséget, mint már a meglévő helyzetet kezelni és hosszú távon gyógyítási folyamatokat végigvinni.

Sport, ép testben ép lélek. Én átfogalmaztam: sportos testben ép lélek. Tehát aki jó fizikai állapottal rendelkezik, annak nagyobb az önbizalma, határozottabb a kiállása, céltudatosabban tud létezni.

Pozitív gondolkodás és egy egészséges értékrend kialakulása. Összekovácsolja a családot. Nagyon sokszor látjuk ebben a parkban, hogy az apa a fiával jön le. Bár olyat is láttam, hogy az anyuka lehozta a kisfiát, az anyuka nem mozdult meg, de a kisfiának szépen tematikusan mondta, a képekről leolvasta – majd később rátérek arra, hogy mit értek képek alatt – a képeken lévő gyakorlatokat, így mondta a 10-12 éves, erősen túlsúlyos kisfiának, hogy mit kell csinálni. És a kölyök lelkiismeretesen, becsületesen tolt a gyakorlatokat, az anyuka meg instruálta, tehát mondta folyamatosan, és jóérzés volt látni, hogy a parkot így is használják és összekapcsolják ezeket.

Az emberi kapcsolatokat lényegesnek tartjuk, hisz azonos értékrendből könnyen szövődnek barátságok, ez a parkra nagyon-nagyon igaz. Aki a sport iránt érdeklődik, az itt akaratlanul összefuthat másokkal; aki jobban tudja a gyakorlatot, besegít a másiknak. Spontán versenyhelyzetek jönnek ki, ki tud többet húzózkodni, ki tudja magasabb szögben megcsinálni a gyakorlatot.

És annyi interaktív tér van, annyi virtuális tér van körülöttünk, hogy én nagyon örülök, hogy itt egy olyan közösségi teret tudunk létrehozni materiálisan, kézzelfoghatóan, ahova le kell menni, nem lehet PlayStation segítségével levelezni a feladatokat, hanem ott kell lenni, meg kell csinálni. Ki tudjuk vele mozdítani a gyerektől egészen a nyugdíjas korosztályig az embereket, és egy közös területen tudjuk őket összehozni. Itt eltűnnek a korosztályi, a nemek közötti különbségek, hisz a gyakorlat mindenkinek gyakorlat, még sajnos vagy hál' istennek a politikai színtér is megszűnik, mert a sportban megint csak nem ismerünk jobboldalt és baloldalt, hál' istennek.

Említettem a képeket. 360 gyakorlatunk van jelen pillanatban ehhez a parkhoz. Úgy épül fel ez a 360 gyakorlat, hogy amit az ábrán látunk - bízom benne, hogy ugyanazt látjuk -, egy gyakorlat három képen bemutatva, van egy kiinduló helyzet, egy közép- és egy végállás. Adunk hozzá egy instrukciót, hogy ezt hogyan csináld meg, dőlj hátra, a leghátsó pontban csinálj négy kis pumpát, majd menj vissza alaphelyzetbe, és ezt a négy pumpát ismételd meg háromszor-nyolcszor. Adunk hozzá egy időtartamot is, hogy négy perc. Ez volt az, amit mondtam, hogy az anyuka felolvasta a kisfiának, és ez alapján csinálták a gyakorlatot. Úgy vettem észre, hogy egy laikus is teljesen tudja értelmezni, hogy ezeket a gyakorlatokat hogyan kell végrehajtani. Ilyen - most egy kicsit nagyképpen hangzik, de - nincs a világban, nem csinálja senki. Megcsinálják a parkot a különböző nemzetközi szervezetek előírása szerint egy gyakorlatot rendelni kell egy adott állomáshoz, és kész. Egy legstunderdebb gyakorlatot odatesznek egy tolózkodóhoz, és vége. Mi minden állomáshoz teszünk 9 gyakorlatot. Egy gyakorlat így épül föl, hogy kiinduló helyzet, közép- és végállás.

Megcsinálunk a kezdőből három gyakorlatot, a haladóból három gyakorlatot és három mester szintű gyakorlatot. Nyilván ezek nehézségi szintet is jelentenek. Itt most egy haladó szintű blokkot mutatunk be ebben a tematikában, és itt is segítjük

azt, hogy a gyakorlatok minél pontosabban legyenek végrehajthatók, megadjuk hozzá a kellő információt. Időt azért teszünk bele, hogy valamiképp motiváljuk, hogy ha ezen az időn belül megcsinálod, akkor átlagos, jó szinten hajtod végre a gyakorlatot, vagy ha érzi, hogy időn túli, akkor tudja, hogy van mihez felzárkózni, mihez igazodni, és igyekezni, hogy minél gyorsabban menjen.

Ez a teljes kép, ami nálunk 140x60 centis méretben van kitéve, egy kép 15x10-es méretű, tehát 3-4 méterről is könnyen elolvasható, nem kell tülekedni egy-egy tábla mellett. Hozzáteszem, ilyen táblából van kitéve 38 nálunk ebben a parkban. A kerítés körkörösén tele van rakva ezekkel a táblaképekkel. Az állomásaink meg vannak számozva, és a szám alapján be tudja azonosítani, hogy melyik állomáshoz melyik tábla tartozik, és az alapján tudja összerakni a gyakorlatát.

Folyamatban van egy olyan szoftverfejlesztésünk, ami arra irányul, hogy ezeket a gyakorlatokat összerakjuk egy rendszerbe, és mindenki szűrőkön keresztül lehúzza be tudja állítani saját magának, mintha egy személyi edzőt kapna maga mellé. Ebben 500 gyakorlat van beprogramozva, és ezeket le tudja húzni úgy, hogy én ma, mondjuk, kardiós jellegű edzést akarok magamnak, haladó szinten állok, és van rá 40 percem. Akkor a gép nem ad ki izomtömeg-növelő gyakorlatot számára, hanem kiadja, ahogy megjelölöm, hogy milyen izomcsoportot akarok, hogy lábat, hasat akarok csak bele, és akkor csak ebből a témakörből gyűjti ki, és figyelembe veszi azt, hogy 40 perc van minderre, és úgy állítja össze ezt a gyakorlatcsomagot. Ez megint csak hál' istennek egy újdonság lesz, és ezzel egy jelentős előrelépést tudunk csinálni a kültéri fitnessparkok piacán. Ez most van fejlesztés alatt.

Nagy gondot okoz a levédése, hogy hogyan tudjuk ezt levédeni, mert ha feltesszük a YouTube-ra, akkor mondhatni, a szoftvert - pedig ez egy szellemi termék - kapásból lemásolnák és levénnék, így úgy néz ki, hogy azt a megoldást fogjuk választani, hogy az okostelefon vagy a notebook képernyőjét csak mint egy tévét használhatja, és nem lesz adathordozó-átvételi lehetősége, csak mint képernyőt tudja majd megtekinteni addig, amíg bent van a park területén, és ha kimegy a hatóköréből, elveszik az információ is róla.

Mutatunk egy-két hangulatos képet, amivel dolgozunk. Ami a képen látható, gömbcsuklós súlyzórúd, amivel több irányban tudunk dolgozni, mászófalat csináltunk, felugrózsámolyok vannak, labdás feladatok vannak, amivel tudunk dolgozni. A park 360 négyzetméter, és 50 ember tud bent egyszerre edzeni.

A hölgyekre nagyon nagy hangsúlyt akarunk fektetni, hisz az ő kiszolgálásukkal válik teljessé egy ilyen park. Rájöttünk arra, hogy a fiúk nem érzik jól magukat, ha nincsenek ott a hölgyek a környezetükben, tehát mindenképp kettőssé kell megcsinálni, és egyik vonzza a másikat.

A park kihasználtságáról csináltam egy táblázatot. Ha a park 100 százalékon működne egész nap, 700 főt tudna befogadni. 50 százalék körüli kimutatás mellett 325 ember tud naponta edzeni ebben a parkban. Ha ezt egy hétre kivetítenénk, és a konditermek időarányos kihasználtságát vennénk figyelembe, úgy jönne ki, hogy 750 embernek heti, illetve havi rendszeres edzését teszi lehetővé átlagosan heti három edzéssel számolva. Tehát, ha azt nézzük, akkor ez egy nagyon gazdaságos leosztás, mert egy főre 7,2 négyzetméter jut, mégis egy olyan életérzés van, mintha az övé lenne az egész park, és abban tudna dolgozni, és sajátjának tudja érezni ezáltal a parkot. Több szögből meg tudjuk mutatni a parkot.

A célunk az, hogy ezt a parkot minél szélesebb körben továbbvigyük, minél több helyen be tudjuk mutatni, és ehhez megcsináltunk minden háttérrel, ami azt jelenti, hogy a TÜV-nél bevizsgáltattuk ezt a parkot, így a TÜV által megkaptuk a megfelelőségi tanúsítványt, ami sorozatgyártásra feljogosít bennünket, ezáltal tudjuk

a parkot az ő igényeiknek megfelelően alakítani, ami magas, mert 100 oldalas dokumentációt kellett mellétennünk, hogy megfeleljünk és tudjunk vele dolgozni.

Mi úgy látjuk, hogy a park az önkormányzatok számára lenne egy nagyon jó platform, tehát nekünk minden önkormányzat egy potenciális vevő, minden sportközpont egy leendő vásárló, minden középiskola és felsőoktatási intézmény egy reményteli felhasználható. A katonaság, a rendőrség, a tűzoltóság számára pedig ez egy kiváló kiképzőpálya lehet, magánszemélyek számára pedig egy kisebb rész akár egy álom megvalósulása is lehet.

Azt szeretnénk kérni a jelen lévő képviselő hölgyektől és uraktól, hogy ha valahol a további munkájuk során találkozunk ezzel a parkkal mint projekttel - hisz nem titkolt szándékunk, hogy az országban ebből száznál többet telepítsünk le -, megkérném önöket, hogy ha tetszett a bemutatónk, segítsék, támogassák ennek a projektnek a további sorsát, ügyét, hadd építsünk belőle minél többet az országban, hadd javuljon a magyar egészségügy helyzete, és a magyar emberek mentális és fizikai egészsége.

Ennyit szerettem volna elmondani. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Simon Róbert képviselő úr jelezte hozzászólási szándékát.

Kérdések, vélemények

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Talán a prezentáció előtt kellett volna szót kérni, de először is szeretném megköszönni a bizottság jelen lévő tagjainak és természetesen azoknak is, akik most nincsenek itt, mert most éppen nem tudnak itt lenni, hogy lehetőséget biztosítottak Tálos Gergőnek, illetve Kiss Lászlónak, hogy ezt a kitűnő parkot és magát az edzés módszert bemutassák.

Az a helyzet, hogy megígértem Lacinak és Gergőnek, hogy még két olyan fórumon fogom őket segíteni, ahol be tudják ezt mutatni. Az egyik a Megyei Jogú Városok Szövetsége, ahol 23 megyei jogú város van, ott is vannak közgyűlések, és meg tudják ezt majd mutatni. A másik pedig természetesen a sportügyi államtitkárság. De úgy gondoltam, hogy az első legyen a Kulturális bizottság, hiszen a Kulturális bizottság hatáskörébe tartozik a sport is.

És akkor még nagyon röviden, mert egyik kedves kollégánknak, Luciának lenne kérdése, és nekem súgta, hogy tegyem fel a kérdést. Az egyik kérdése Luciának a terhelés fokozatosságára vonatkozik. Itt arra gondol, hogyha valaki odamegy 60 percre, az állomások a bemelegítéstől egyre nehezebbek, vagy hogyan van ez összeállítva, ha egyik állomásról a másikra megérkezett, hogy az edzésen belül, tehát mondjuk 45 vagy 60 percen belül a fokozatosság érvényesül-e? Tehát van-e bemelegítés és a végén akkor esetleg könnyebbek a gyakorlatok?

Illetve a másik pedig, hogy mi a tapasztalatotok a motiváció kérdésében. A motiváció alatt azt értem, hogyha valaki kipróbálja egyszer, kétszer, háromszor, magyarul vannak-e visszatérő vendégek a parkba? Jól értettem talán.

És a harmadik pedig, hogy mi vonzza őket, mi vonzhatja oda azokat, akik megpróbálják ezt kipróbálni. És az utolsó kérdés pedig arra vonatkozott, hogy milyen gyakorlatokat lehet elvégezni ezeken a szereken. De ha jól értem, ezt egész pontosan a piktogramok, amelyek ki vannak függesztve, bemutatják. Ennyi lett volna az én részemről, köszönöm szépen a türelmet is.

ELNÖK: Tessék!

Tálos Gergő válasza

TÁLOS GERGŐ, az ABS Fitness Park tervezője: Ha megengedik, én válaszolnék. Mint ahogy Laci kollégám is elmondta, a parkban érkezéskor rögtön szembetűnően a kerítésre fel vannak függesztve ezek a táblák, amik az edzést teljes egészében végig koordinálják.

Viszont a lényeges különbség a többi parkhoz képest majd a szoftverben fog megmutatkozni, hiszen itt akár videókkal is szemléltetni tudunk egy-egy edzést. És akár személyre szabottan, egy bejelentkezés által végig tudjuk kísérni az edzési folyamatot. Tehát kezdve az első parkba lépéstől egészen a századikig, egy felépített rendszert tud majd a szoftver; mindig figyelembe veszi az előző edzés edzésmunkáját, és arra építve adja meg a következőt. Ez egy regisztráció után fog majd működni.

Egy kültéri terminál van már ebben a parkban is felállítva. Ezt most még szándékosan nem mutattuk be, mert a szoftver még nem készült el hozzá. Ez pár héten belül elérhetővé válik.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Volt még a terhelés fokozatossága.

Kiss László válasza

KISS LÁSZLÓ, az ABS Fitness Park tervezője: A terhelés fokozatossága a gyakorlatok kiírási szintje. Tehát kiírjuk azt, hogy kezdő. Aki úgy érzi, hogy alacsony fizikai szinten van, tehát hogy kimondottan kezdőnek érzi magát a sport terén, azoknak javasoljuk, hogy a kezdő gyakorlatok közül válasszon.

Az is megvan, minden állomáshoz megvan a három kezdő gyakorlat. Ha azokon végig tudott menni, ott az ismétlésszámok, az időtartamok is úgy vannak meghatározva, hogy nem fogja túlerőltetni magát. Bár kiírjuk az alaptájékoztatóban, hogyha megerőltetőnek érzi a gyakorlatot, lépjen vissza, válasszon egy könnyebbet.

Arra is figyeltünk, hogy a kezdő gyakorlatoknál az első a legkönnyebb, a második nehezebb, a harmadik még nehezebb. Tehát ha itt is okosan betartja a táblán ajánlott sorrendet, akkor a fokozatosságot szépen le tudja követni. Ugyanezt követjük a haladó, illetve a mesterszintű gyakorlatoknál is.

(Simon Róbert Balázs felé:) Még volt egy kérdésed, segíts... *(Simon Róbert Balázs: Mi a tapasztalat?)* A tapasztalat a használatról. Ahova a parkot felállítottuk, az nemzetiségekkel viszonylag sűrűn lakott területnek számít. Ők az első időben nagyon nagy mértékben ellepték a parkot, játszótérnek érzékelték. Ki volt téve, hogy 10 éves kornál fiatalabb nem jöhet be, egyszerűen be se léphet; 10-14 éves kor között jöhet be szülői vagy más kísérő felügyeletével. Ez a park igazából részben szabadon használható, tehát nem áll ott egy biztonsági őr, aki kizavar mindenkit, hanem önszerveződő, öngerjesztő mechanizmusokkal akarjuk, hogy működjön.

Ez az első héten úgy tűnt, hogy meg fog bukni. Tehát hogy bejön mindenki, és ez egy játszótér. De hála istennek a 6-8 éves gyerekek nagyon gyorsan rájöttek arra, hogy az ő lehetőségeik nagyon szűkek. És amikor látták, hogy bent van 10-15 ember, aki célirányos munkát végez, kezdték magukat ott feleslegesnek érezni. Az első hétvégén gitárral fent ültek a lépcső tetején, tehát ezt nem tudtuk kivédeni, meg nem is nagyon akartunk agresszíven fellépni.

A második hétvége megnyitása óta már negyedannyi, tehát nem fele, hanem negyedannyi olyan személy volt bent, aki csak lébecolt, be-befutott egy-egy kiskorú. A szülő már tudta, hogy 10 éven aluli be se jöhet: „Gyere ki, neked oda nem szabad bemenni.” Szedték ki őket onnan. És most, bő 1-1,5 hónap távlatában működik a park. Azt tudjuk mondani, hogy hála istennek 95 százalékban célirányosan, szakszerűen,

majdnem azt kell mondanom, mintha edző irányítása mellett használnák a parkot. Ez az, ami egy nagyon-nagyon jó visszacsatolás, nagyon jó érzés és nagyon jó visszajelzés.

A motivációra pedig azt tudom mondani, mert azt hiszem, volt egy motivációra vonatkozó kérdés is, hála istennek egy divathullámot lovagolunk meg. Ez az ág, amit mi most itt képviselünk, egy Amerikából induló divathullám. Magyarországon is a srácok, a hölgyek, a csajok trendik akarnak lenni, és mi egy kicsit ezt is meg tudjuk lovagolni. Nagyon kevés eset van, hogy a divatnak ennyire a jó oldalát tudjuk meglovagolni és megfogni.

Erre alapozunk, ezt akarjuk felépíteni, és ehhez próbálunk nekik minél nagyobb, minél több segítséget megadni, hogy tényleg trendik tudjanak lenni, és jól érezzék magukat abban a közegben; barátok, baráti társaságok alakuljanak, akár idegenekből verődjenek össze, hiszen azonos értékrend mentén tényleg barátságok tudnak létrejönni.

ELNÖK: Van-e más kérdés a képviselők részéről? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor megköszönöm Kiss Lászlónak és Tólos Gergőnek, hogy rendelkezésünkre álltak. Jó egészséget és sok sikert kívánok a későbbiekben is! Ezzel a negyedik napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Az ötödik napirendi pontunk az egyebek. Két közlendőm lenne az egyebek között. Május 18-án megyünk Nyíregyházára kihelyezett ülésre. Vinnai Győző képviselő úrral már véglegesítettük a programot, ezt e-mailben ki fogjuk küldeni a képviselőknek. Aki busszal szeretne jönni, az lehetőleg még a mai napon jelezze a bizottság titkárságán, hogyha erre igényt tart.

A másik pedig, hogy május 19-én, ez egy csütörtöki nap, ekkorra tervezzük a költségvetés részletes vitáját, úgyhogy kérem, hogy ezen a héten úgy készüljenek, hogy csütörtök délelőtt költségvetési vitát folytatunk.

Az ülés berekesztése

Más felvetés az egyebek között van-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, akkor az egyebek napirendi pontot és a bizottsági ülést lezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 57 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Madarász Mária